

Asociația Literară „Păștorel” Iași

Booklook!

Revistă internațională de literatură umoristică

Nr. 78/2026 (58 Serie nouă)

Cred că acum vă este clar că eu sunt strămoșul vostru

Strănepotul gânditorului de la Hamagia

Ora de fitness obligatorie în programul zilnic, anul 1950

FARMECUL INEDIT AL SONETULUI IRONIC

SONETUL SURCELEI

Eram surcică din trunchiul viguros
Cu rădăcini adânc înfipite-n timpuri
Și ramuri tari ce se-ntindeau în vânturi,
Spre ceru-albastru, adânc, misterios.

Mereu alături de omul din răstimpuri
Am mers pe drumuri grele, dar voios
Și când erau cu orizontul mai păcios
Îmbătrâneam frumos prin anotimpuri.

Doar că pământul de-o vreme-i mai uscat
Guri rele în scoarță rănile-au căscat
Iar humusu-i argilă, un soi lutos,

Ce mai hrănește cu seva-i doar păcat,
Degeaba înspre cer o creangă s-a urcat,
Sunt tot surcică, dar trunchiu-i găunos...

SONETUL POVEȘTILOR

Ca azi, îmi amintesc, în tinerețe,
Câte aventuri, ce cuceriri făceam
Iubite? Nici minte chiar nu mai țineam
Mereu seduși de-o altă frumusețe...

Iubiri nebune, romantice, aveam
Și fete cu păr lung, bălai sau crețe
Noi tăvăleam cu-asprime sau blândețe
Prin paturi, pe bănci, pe unde apucam...

M-ascult-atenț, nepoții mei, cu toții
Hercule par, cel ce în viața crudă
Era coleric și-avea succes nebun.

Da'-n gând mă rog să mă ajute sorții
Nimic nevasta mea să nu audă;
Ea-mi știe începutul... deloc prea bun...

Mihai Batog-Bujeniță

*Acest număr al revistei este onorat de participarea cu lucrări ale maeștrilor graficieni:
Costel Pătrășcan, Mihai Matei, Andy Ceașu, Cristi Vecerde, **Gheorghe Bejenaru** și
Nicolae Viziteu.*

„BOOKLOOK” – publicație trimestrială de umor internațional

DIRECTOR: Mihai Batog-Bujeniță

REDACTOR-ȘEF: Eugen Deutsch

SECRETAR DE REDACȚIE: Mihai Haivas

**COLEGIUL REDACȚIONAL: Gheorghe Bălăceanu, Cornelia Ursu, George Roca
(Sydney), Sorin Finchelstein (Canada).**

ADRESA REDACȚIEI: Str. GEORGE COȘBUC nr. 19 IAȘI c.p. 700469;

e-mail: bmb.curs@yahoo.com; mihai_haivas@yahoo.com

Revista se distribuie gratuit. Atât redactarea cât și colaborările sunt onorifice.

**Materialele din revistă pot fi preluate de către alte publicații cu specificarea sursei
și comunicarea la redacție.**

Foto și desene: sursa internet, autori necunoscuți, cărora le mulțumim.

Revista Booklook face parte din Asociația Revistelor, Publicațiilor și Editurilor

BOOKLOOK-UL ÎN PUBLICAȚII NAȚIONALE

CURIERUL NAȚIONAL

”BOOKLOOK”: UN UNIVERS UMORISTIC ÎNTR-O LUME CARE AR TREBUI SĂ SE IA ÎN SERIOS

„Tușiți”, scria marele poet Marin Sorescu într-un poem cu tentă ironică în care satiriza manifestările din sală la piesele de teatru. ”Dârdâiți!”, par a ne îndemna acum primăriile, guvernării, termoficarea – într-un șir care pare a fi nesfârșit... Gerul a venit, dar lipsurile și-au găsit un sălaș temeinic și nu par că ar mai vrea să plece. Cred că totuși ar fi potrivită o taxă pe ger, fiindcă ne înfruptăm dintr-un bun care nu e al nostru... Ce ar mai fi de făcut?

Simplu: recurgerea la umorul de calitate, o armă care nu ne-a trădat niciodată, nici pe vremea legendarului Caragiale... Îl putem găsi, ca de obicei, din plin în cea mai recentă apariție (nr. 77) a publicației trimestriale de umor internațional ”Booklook”. Pentru început, însă, Mihai Batog-Bujeniță propune câteva versuri profunde, melancolice, chiar dacă din ele nu lipsește ironia fină: *”Toarnă Doamne o cupă de tăcere/Pe valuri de cuvinte fără noi-mă/Pe lipsa de idei ce ne animă/Și ne aduce-n suflete durere. (...) ”Și nu gândim aproape niciodată/Că doar tăcerea-i calea spre-nălțimi”/Și-n nici un caz palavra deșăntată!”* (”Sonetul tăcerii”).

Tot de o ironie amară sunt impregnate și versurile din deja consacrată rubrică ”Duelul marilor sonetiști”: *”Desigur, anii au trecut și poate,/Ca-ntoarcerea spre-Olimp să obo-sească,/Dar orișicât, îmi pare mai firească/Încrederea-n valorile purtate”* (”Regrete”, de Mircea Trifu). *”S-ar zice că blestemul mă apasă/Prin scrisul tău, cu mai multă putere./Exclus de păsări, printre mamifere/Speram să-mi aflu undeva o casă”* (Mândrie, de George Corbu).

O savuroasă satiră cu iz SF este oferită de Mihai Batog-Bujeniță sub titlul *”Inițiativa androidului roșu”*. Lesne de citit printre rânduri în această zugrăvire a unei lumi viitoare, distopice și hipertehnologizate tot felul de tendințe și de tare ale lumii contemporane... Sperăm că sfârșitul nu va fi același!

Tot o excelentă satiră, dar de data aceasta fără elemente fantastice, ci – din păcate! – cu referire chiar la realitatea imediată semnează Ilie Bâtcă, sub titlul ”Boul și ochelarii”. Sfârșitul – sau morala! – reprezintă partea foarte amuzantă, dar și cea mai tristă!

Celebrul poet Mircea Dinescu oferă cititorului un moment inedit, o *”Baladă veselă de dragoste pentru tristețea celui plecat la oaste”*, prilej de a versifica cu harul care l-a făcut deja cunoscut, dar și de a da o notă de amuzament unei teme grave. Extragem un fragment: *”Când tu ai să dansezi fără vreo grijă/curtată îndelung de-un licean/de mine se va-ndrăgosti o schijă/și-am să te văd printr-un întors ocean”*.

O întregă suită de titluri de opere literare, aranjate într-o succesiune de fraze ce au o logică și un înțeles distincte reușește Cornelia-Livia Bejan sub titlul *”Când umoriștii citesc prea mult – ultima zi a vieții”*, în timp ce Janet Nică ne oferă o savuroasă epigramă cu tentă politică (un domeniu, nu-i așa, inepuizabil, mai ales la secțiunile de satiră și umor!). O reproducem în întregime: *”Mereu la vot!/La noi, urmare inerentă/A dmocraticeii culturi,/Ce este tot mai evidentă,/Întâi alegi, apoi... înjuri!”*.

Mihai Caba semnează mai multe epigrame pline de haz, dintre care am selectat-o –

pentru continuitate! – pe cea intitulată "Guvernul nou": "Respectându-și cele ce-a promis,/Traiul să ni-l crească întrucâtva,/Iată că Guvernul a decis/Creșterea de taxe și TVA".

Ca de obicei, Cornelia Ursu ne oferă o serie de aforisme pline de tâlc și de haz, sub genericul "Ironii grațioase". Spicuiem câteva, lăsând cititorului plăcerea de a le descoperi singur pe toate: *Ești ceea ce mănânci! Bine că nu sunt politician! *Pe vremuri erai tâlhărit de tot felul de indivizi murdari și violenți. Acum de acest aspect social se ocupă, elegant și rafinat, societățile de furnizare a energiei. Alte vremuri! *Pe vremuri la nuntă erau fotografiați mirii. Acum fotografiem farfuriile cu mâncare!

O singură literă poate schimba totul... Este ceea ce ne demonstrează Silvia Hodaș, într-un text de mare efect (tot pe teme politice) în care înțelesul depinde de o literă, iar ansamblul de un moment de inspirație... Ediția mai cuprinde numeroase epigrame, poeme satirice, caricaturi și texte umoristice. De citit dimineața, la prânz și seara, cu aceeași plăcere!

Mihai Gîndu, București, 23 ianuarie 2026

OPINII DESPRE BOOKLOOK

*M-am distrat pe cîste, ca de obicei! Mulțumesc! **Prof. univ. dr. Cristian Cheșuș, Cluj**

*Stimate maestre, Vă mulțumesc pentru că și pentru felul în care m-ați publicat. Pentru rubrica „Opinii despre Booklook” vă trimit opinia mea: *Tot răul spre bine/Nu că vreau să fac vreo fiță, /Dar după părerea mea,/Când te bagă Bujeșiță/În Booklook... ești cineva!* sau *Caută să fii în top!/Ești epigramist poznaș,/Toți elogii îți duc,/Dar de nu trimiți la Iași/Epigrame, e... booklook!* **Viorel Martin,**

* Am reușit să-mi repar problema la calculator și vă transmit mult respect și admirație pentru tot ce faceți. Mi-aș dori foarte mult să primesc revista dv. prin poștă și să achit atât cât să acopere cheltuielile de tipărire și expediție. **Viorica Găinariu Tazlău-Maramureș**

* Un an excelent! **George Arhip, Iași**

* Un an excelent! **Dragoș Alexandru Aciobăniței, Iași**

* Primit, savurat, mulțumit! Efort absolut meritat! **Sorin Finchelstein, Canada**

* Vă mulțumesc! Sunt foarte multe poante bune! **Vasile Ghica, Tecuci**

* O revistă excelentă! Mii de mulțumiri din Bavaria! **Georg Barh, Passau**

* Magistral! La mulți ani cu sănătate maximă! Voi extrage perle pentru Dacia 1-2026! **Geo Stroe, București**

* Subsemnatul **George Stoian din Slobozia** (unde te sorcovește veselia) declar pe proprie răspundere că am primit o revistă cu *bucluc* și că mi-a plăcut, ceea ce vă doresc și dumneavoastră. Trăiască umorul, gluma și cu veselia fiindcă doar ele mai salvează România! Să trăiți și versul 2 să-l ocoliți.

* Este dureroasă pierderea unui umorist de talia celui care a fost Viorel Martin. Vă mulțumesc pentru felul dv. de a cuprinde în revistă toate genurile umoristice, dar și autorii fiind atât contemporani, cât și clasici. Cum Clubul „Spinul” s-a desființat, vă rog să-mi permiteți ca în viitor să vă trimit de la cei mai buni câte un catren. Un an bun cu sănătate și vă mulțumesc pentru că...exist! Fac parte din Antologia lui Moș Martin și la sugestia doamnei, am trimis în memoria lui, după ce am primit volumul, ce am crezut că e mai bine. În data de 12 dec. am primit mesaj, iar în 16 dec.? A plecat. **Viorica Găinariu Tazlău, Satu Mare**

* Bună dimineața, domnule comandor! Mulțumesc încă o dată pentru urările de început de an, urându-vă și eu numai de foarte bine!. Felicitări și pentru această ediție a revistei cu nr. 77, minunat îngrijită! Mulțumesc și pentru publicarea unor creații literare de-ale mele! Doresc să cumpăr un exemplar la prima întâlnire. Să auzim numai de foarte bine! Doamne-ajută! Cu stimă, **Vasile Larco, Iași**

* Mulțumim maestre! Un an bun, cu sănătate, bucurii și realizări, tuturor membrilor Colegiului de redacție al revistei BOOKLOOK, o revistă pentru toate gusturile! La mulți ani! Cu aleasă admirație și prețuire, **Vasile Vulpașu, Strehaia**

Booklook nr. 78 pg. 5

* Dragă Cornelia, numărul acesta al revistei este excelent alcătuit. Un sfat: Fiți cu ochii pe soț. A publicat-o de două ori pe numita Constanța din Galați. Onorariul va fi tot dublu?

Cu prietenie, **C. Lupul Alb, București**

* Am primit revista. Vă mulțumesc! Cu stimă **Mihai Haivas, Iași**

* Stimate d-le Bujeniță, La Mulți Ani pentru anul 2026 și un an rodnic și cu bucurii! Confirm primirea ediției revistei dvs. și vă voi ține la curent cu materialul de prezentare. Cu stimă, **Mihai Gîndu, Buc.**

* La mulți ani! Mulțumim pentru revistă! Am câteva idei, dar în ultimele două luni n-am reușit să scriu nimic. Sper să găsec puțin timp. Spor în tot ce doriți să realizați! **Maria Tirenescu, Cugir**

* Vă mulțumesc pentru revistă și pentru gândurile bune! Felicitări și spor în continuare! Sănătate!

Cornel Rodean, Sibiu

*Felicitări, prieten drag! Booklook e la înălțime, ca de fiecare dată, cu fiecare al său nou număr. Vom publica și noi spre lecturarea cititorilor noștri. Îmbrățișări cu brațe de Lumină de la întreaga familie Stroia, alături de Armonii Culturale. **George Stroia, Adjud**

* Vă mulțumesc pentru revista pe care vreau s-o cumpăr cu proxima ocazie. Dacă puteți, confirmați primirea acestui mesaj. Urări de bine călduroase! **Cornelia-Livia Bejan, Iași**

* La mulți ani rodnici, buni, prosperi și frumoși! Ca de fiecare dată revista m-a bucurat foarte, lucru pentru care vă mulțumesc! Vă doresc mult succes în continuare și spor în umor!

Aceeași **Florina Dinescu, Ploiești**

*****

***Ne mulțumesc, ne felicită și ne doresc un an bun:

*Mulțumiri! Felicitări! Un AN NOU cu sănătate, bucurii și noi împliniri editoriale! **Fam. Prof.**

Univ. Dr. Luminița și George Iacob, Iași

*Am primit. Vă mulțumesc frumos. Un an cât mai bun! **Ionuț Țucă, Constanța**

* Am primit revista, mulțumesc. Un An Nou cu sănătate și spor în toate. La mulți ani! **Mihai Sălcușan,**

Buzău

* Mulțumiri și aceleași sincere urări pentru 2026. În așteptarea de materiale pentru revistă! Considerație, **Nicolae Roșu, București**

* Mulțumim. **Redacția revistei „Oaza de Cultură”**

* Mulțam fain Bădița Mihai! **Ioan Gligor Stopița, Sibiu**

* Un an excelent! **George Arhip, Iași**

* Primit revista. Mulțumesc și felicitări! Cu stimă, **Florin Rotaru, Buzău**

* Mulțumesc frumos! Felicitări și La mulți ani! **Emanuel alias Hopernicus Pope, Dublin**

* Mulțumesc.Succes în continuare! **Benone Neagoe, București**

* Mulțumim frumos pentru urările adresate! An Nou prosper și rodnic vă doresc, la rândul meu! La mulți ani!... Cu prețuire, **Magdalena Albu, București**

* Felicitări! Să aveți un an de bună continuitate a revistei! **Liviu Apetroaie, Iași**

* Sărut mâna! Vă mulțumesc frumos pentru această revistă! Un An Nou cu sănătate și bucurie vă doresc cu tot dragul! Cu recunoștință și nesfârșită prețuire, **Mihail Cufulencu** Cenaclul “NIGRIM”

Buzău

* Un An Bun cu Sănătate și Multe Bucurii! **Nadia Schor, Israel**

* Mulțumiri! La mulți ani cu sănătate, împliniri și bucurii! Cu grațitudine, **Elena Armenescu**

București

* Mulțumesc frumos, atât pentru revistă, cât și pentru publicare! La mulți ani, cu sănătate! **Lori, pri-**

etena noastră Loredana Dalian, Slobozia

* Mulțumesc. Succes! **Ion Măldărăscu, Râmnicu Vâlcea**

* La mulți ani fericiți, iluștri prieteni, întru perpetuarea umorului de cea mai bună calitate! Aferim, **Prof. univ. dr. Cristian Cheșuș U.A.D. Cluj-Napoca**

Booklook nr. 78 pg. 6

* Mulțumesc frumos pentru revistă! La mulți ani! Sănătate și succes! **Gheorghe Bălci, GAZETA de Chișinău**

* Mulțumiri. Un an 2026 fericit și plin de împliniri vă doresc, domnule Mihai Batog Bujeniță! Din **Spania**, aceeași **Gabriela Căluțiu Sonnenberg**

* Mulțumim! Felicitări! La mulți ani și cât mai multe numere reușite! Cu aceeași înaltă considerație, **Prof. Lena și Vasile Fluturel**

* Mulțam! An Nou cu bucurii și multă sănătate vă dorim! **Valeriu Cerceș, Canada**

* Mulțumesc mult! Un an nou cu bine! **Alexandru Lupu, Bacău**

* Mulțumesc mult, pentru revistă! **Doru Melnic, Iași**

* Bună ziua! Mulțumesc frumos pentru periodic. O zi cu bine! **Șerban Dumitru, Iași**

* Mulțumesc frumos! **Alony Segal, Israel**

* Mulțumesc revistei "Booklook" prin M.B.B, pentru urările adresate cu prilejul Noului An. Mulțumesc de asemenea pentru revista on-line. Am citit pe alese... Cordialitate la cordialitate trage, așa că vă fac la rândul-mi, o urare pentru Noul An-2026.... **Liuba Patriciu, Iași**

DIN BUCOVINA LEGENDARĂ

DON JUAN MIORITIC
Zâmbind voi seduce, amabil,
Domnițele toate, pe stradă,
Că-s european responsabil
Și nu doar... român de paradă!

ANTI EUROPA
De ce mereu a uneltit
Am înțeles, cu mult alean:
Vecinul de la Răsărit
E doar... pe sfert european!

UN OM
Știu un om ce nu jignește
Nici acasă, nici pe stradă,
Orice-ai face îți zâmbește;
Este... omul de zăpadă!

UMORISTUL

Să-l ai în preajmă e o încântare
Cu veselia lui molipsitoare
Și nu e de mirare, bunăoară,
Că la un parastas l-au dat afară!

CENTURISTA

Este perfecționistă,
Nimeni n-are ce să-i spună,
Fi'ndcă-i profesionistă
Și e... foarte, foarte bună!

CUM ZICEA POETUL

E plin pe-aici, la noi, de amplexați,
Ce cântă, prin birouri, osanale
Și este greu să fim ca niște frați
În țara cu... partide personale.

POLITICIANUL

Mereu cu gândul la avere,
Nu mai contează nici strămoșu':
Să poată-ajunge la putere
Azi este alb și... mâine roșu!

ONOR

Când s-a prăpădit maiorul,
Subalternii - aiuriți -
Au venit să-i dea onorul
Salutând cu..."să trăiți!"

**Constantin Moldovan,
Mănăstirea Humorului, Suceava**

DUELUL MARILOR SONETIȘTI

TĂCEREA

Tăcerea-aș vrea de-acum să mă-ncunune,
Să zburd în ea, îndrăgostit, ca-n apă,
Zvârlind balastul vorbelor ce scapă
Și-n goana lor stârnesc amărăciune.

În valuri de tăcere mă îngroapă!,
Tu, cel ce știi atât de bine-a pune
În orice vers simțirile-ți comune,
Tu, ce-mi deschizi, cu orice gând, o trapă!

Plutit-ai tu vreodată în Tăcere,
Când clipele se scurg ca o părere
Și se întorc apoi purificate?

O, totu-i vis ! Din umbră și oroare
Se-nalță o grotescă-amenințare:
Sonetul tău urmează... din păcate!

AMENINȚARE

Poet sucit, de stranie factură,
Oare de ce când te gândești la mine
În versul tău apar idei, ce-n fine
Nu sunt departe de literatură?

De ce se-nșiră, nesperat de bine
Și-s contopite-n magică sudură
Imagini vii ce-n alte vremi avură
Doar ghimpi tociți de veșted mă răcine?

Să-mi fie oare pana anonimă
Precum afirmi înspăimântat în rimă
Și timorat de-amarnice reversuri?

Păstrează calmul, apără-ți făptura,
Că-mi stă la îndemână lovitura
Ce te va spulbera în... patru versuri!

Mircea Trifu

OBSCURITATE

Sonetul ce răsare ca un astru
Pe cerul luptei vântură tăcerea
Și-abia ivită-n praguri, adierea
Șoptește bolții freamățul albastru.

Iar tu, amice, ce-ți cunoști puterea
Învață din al clipelor dezastru,
Prins de vârtej sau rămânând sihastru,
Poți întâlni mărirea, decăderea

Și-atâtea trecătoare fenomene
Ce le aplauzi, când le vezi, pe scene
Dar nu le simți, c-așa e omenește:

Ce ți-e străin, în veci să nu te doară! –
Deci fii atent, anonimatul crește
Și amenință barca ta ușoară.

EPITAF

Au fost odată, cum povestea spune,
Doi înfrățiți în taină cu sonetul
Ce prețuiu și vinul și oțetul
Dar mai ales un dram de-nțelepciune.

Blestemul îi legase cu încetul:
Luptând din zori și pân' la soare-apune,
Își aruncau mai rele și mai bune
Săgeți, nealegându-și epitetul.

Dar ce vă spun acuma nu-i poveste:
Unul din ei putând atinge creste
(Doar se născuse Corb, pasăre rară

Muiată-ntr-o culoare legendară),-
Rânise ipso facto partenerul
Care murind, atinse,-n fine, cerul!

George Corbu

REMEMBER PATRONUL SPIRITUAL AL ALPI

EPITAF LUI PĂSTOREL

Sub lespede își doarme somnul
Fără sfârșit și fără vise,
Poetul adormit în Domnul,
Tocmai atunci când se trezise.

Alexandru Corvin 1942

LA MOARTEA LUI PASTOREL

A plecat și Păstorel
Azi pe căile pierzării ...
Plâng teribil după el
Toate cepurile țării!

Ion Pena 1942

ECHINOCTIU DE TOAMNA

Pe sub deal, pe lângă crame,
Cu duhniri de turburel,
Turme trec de epigrame
Și un singur Păstorel!

Mircea Ionescu Quintus 1973

*****

N-are rost să o mai scald,
Nici să mint nu-i manieră:
Eu prefer muza la cald,
Păstorel, la... frapieră!

G. Topîrceanu 1924

EPITAFUL LUI PĂSTOREL

Aici zace Păstorel,
Pentru veci nemângâiat,
Fiindcă-i prima dată mort,
Mort, fără să fie beat!

Mircea Pavelescu 1964

Din volumul: PĂSTOREL (Al. O. Teodoreanu) antologie de G. ZARAFU

CONDIȚIE

Când dori-vei vinul rece,
Iar când treci să îți se plece
Cârciumarii de-orice fel,
Plimbă-te cu Păstorel!

Dem. Ben. Cârâc 1939

*****

"Românul e născut poet?",
Mă-ntreabă Păstorel discret.
"Ce nerozie, măi băiete!
Românul e născut... burete!"

Florin Iordachescu 1939

PE DUNARE DE-AR CURGE VIN

Pe Păstorel întregă țara
L-ar răsplati cu lungi ovații,
C-atunci Danubiul, primăvara,
N-ar mai produce inundații!

Ion I. Mioc 1939

EPITAF LUI PĂSTOREL

"M-a nenorocit groparul
Cu nemernica lui săpă!
A săpat adânc, măgarul,
Până când a dat de apă!"

Alexandru Predescu 1939

LUI PĂSTOREL TEODOREANU

Aș vrea să fiu eu cunoscut
De mării critici literari,
Precum matale ești știut
Și-apreciat de cârciumari!

Sandu Rusu 1939

EPITAF

Aici-și dete Păstorel
Un obștesc și demn sfârșit.
Nu aprindeti vreun chibrit,
Ca ia foc spirtul din el!

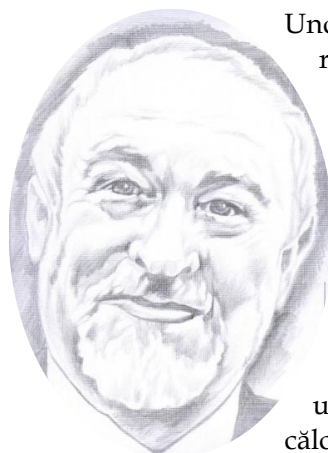
Aurel Sterescu (Orel)1939

PĂSTOREL LA DOCTOR

"Contra beție, dacă vrei,
Am prafuri, dar în ce le iei?".
Și-atuncea, Păstorel, senin:
"Profesore, le iau în vin!"

Joseph de Saxa 1940

ÎNTĂLNIREA DE GRADUL PATRU

Undeva, aparent între comuna primitivă și năvălirile barbarilor, acelea din primele secole ale creștinismului, nu aia din secolul trecut..., pitiță printre dealuri pe care prostia și lăcomia le transformase în dune de lut, se afla o așezare cu oameni obișnuiți ale căror case, la fel precum figurile lor, începuseră, demult, să se integreze mimetic culorii ambientale. Una cam sumbră, gri-gălbuie, bine asortată la sărăcia lucie a locului...

Într-o zi, cam pe la sfârșitul lunii octombrie, o zi care se va dovedi, în timp, cu adevărat bună, pe la ora prânzișorului, ușa bufetului sătesc se dădu de perete și, într-un halou de lumină blândă, pe podelele date cu motorină, călcă țanțoș gospodarul Chirică, zis Deșeu. Oamenii din bufet se cam mirară ei, dar nu prea mult, știind că noul venit calcă, de regulă șovăitor, atunci când nu merge de-a dreptul în patru labe. Oricum, uimirea nu dură prea mult, fiindcă nu de asta se aflau la bufet. Însă, miracolul Chirică continuă... Acesta se duse la teighea, apoi, să faci infarct, nu alta, bătut cu pumnul în teighea și răcni din fundul bojocilor:

- Vin!

Domnului Brâncu, zis Butoi, patronul cârciumii, îi săriră puțin ochii din cozonacul care-i ținea loc de față însă, punându-și laba cât o cazma în moaca de idiot a lui Chirică, îl proiectă pe jos răcnind de parcă l-ar fi înjunghiat cineva:

- Băi, sărăcane, tu pleci, nu vii! Ne-am înțeles! Omul chiar avea dreptate întrucât Chirică nu-și plătitise datoriile din ultimele trei luni. Nici măcar cărând lăzile cu sticle goale sau dând cu mătura prin curte. Păi, cum să nu te enervezi!?

În timp ce Chirică se aduna de pe jos în rășetele consătenilor, bucuroși de acest neașteptat intermezzo umoristic, domnul Butoi îl mai cadorisi și cu vreo două șuturi, însă miracolul, că de aceea este miracol, luă alte dimensiuni:

- Stăi, stăi, bre, stăi, oleacă, că io-s acu' contribăubil... ăăă, controbulibil, contribibil, contribuabil... ăăă, adică am bani, breee!

În cârciumă se lăsă un frig siberian, nu pentru că ar fi vrut cineva să priceapă ce voia să spună Chirică sau că i-ar fi interesat cuvântul contribuabil. Nu! Cuvântul bani, în gura amărâtului de Chirică, suna mult mai straniu decât trâmbița judecății de apoi pe care, hai, să fim sinceri, n-o auzise decât biblicul Ioan. Ori el n-are nici un rol în toată această poveste.

Din cauza uimirii, domnul Butoi făcu un gest extrem de riscant. Se aplecă și îl ajută pe Chirică să se ridice ignorând posibilitatea pocnirii unei artere în cap. Și, ce să vezi!? Ajuns la verticală Chirică se sprijini de teighea și scoase din buzunarul unor presupuși pantaloni o mulțime de hârtii frumos colorate. Erau chiar bani, bani adevărați! Consumatorii amuțiră de spaimă, iar domnul Butoi dădu imediat dimensiunea înaltei sale gândiri strategice. Înșfăcă banii și desfăcu o sticlă de vin, un vin

special, pe care îl confecționa el din boabe de porumb. Sticla însă, cu etichetă și dop de tablă, așa cum se cere la un produs de mare clasă.

Chirică își umplu un pahar, de fapt, un fost borcan de muștar, gâlgâi restul din sticlă, direct pe gât și, cu paharul în mână, se porni să dea „noroc și sănătate” cu statuile care ședeau la mese.

Primul își reveni tot cârciumarul știut fiind, din vechile povești, că oamenii din această bransă au nervii foarte tari.

- Băăă, da' mai ai și alții? behăi el destul de timid.

- Poi, cum, răspunse foarte degajat Chirică de parcă ar fi fost poștașul când venea cu salariile celor care lucrau, pe vremuri, la C.A.P. Io-te, colea! Și scoase din același buzunar răpănos încă un pumn de bancnote mototolite.

Vântul nebuniei bătu cu putere prin încăperea cu miros de pucioasă. De uimire, nimeni nu mai ceru de băut, ci doar să le fie povestită acea neverosimilă întâmplare care-l făcuse pe Chirică, în mod sigur, cel mai bogat om de pe pământ.

Cum însă Chirică era cam făcut praștie și, fie vorba între noi, nici când era treaz nu prea putea lega două vorbe, această poveste este reconstituită din fragmente păstrate de memoria colectivă a acestei așezări.

Prin urmare, Chirică se trezise destul de devreme, nu că ar fi avut vreo treabă, ci pentru că-l ardea gâtul de la samahoanca de sfeclă, limpezită cu detergent, pe care o băuse cu o seară înainte împreună cu un vecin. Însă degeaba deșertase în el o căldare de apă... Se cerea, așa cum ne învață tradiția: cui pe cui se scoate! Chirică era tare la tradiții însă nu găsea cu nici un chip cel de-al doilea cui. Până la urmă, se hotărî să o ia ușurel către bufet că poate i se face cuiva milă și nu-l lasă să moară ca pe un câine în deșert. Când a ieșit însă pe uliță a dat nas în nas cu un alai de oameni care păreau că vin de la o nuntă. Dar ce nuntă oare!? Bine, bine, erau ei beți flenduri așa cum îi stă bine unui nuntaș, dar în primul rând că era joi, apoi, în sat nu se anunțase nicio nuntă! Nici nu se putea spune că vin de pe la vreun botez fiindcă nu era niciun popă cu ei plus că erau îmbrăcați cu tot felul de cearceafuri, iar pe cap aveau înfășurate corzi de viță cu frunze și struguri. Erau și câteva muieri bete rangă, care chiuiau și păreau puse pe rele, dar și niște descreeierați cu pantaloni de blană din care ieșeau niște mătârângi de groază.

- Băăă, să știi că iar au intrat rușii cu armata peste noi, gândi, destul de confuz, bietul Chirică și cum i se înmuieră complet picioarele se prăvăli la pământ părând că a căzut așa precum profetul Iezechel, în prosternare.

În cap însă îi sună vocea unuia care, după cum arăta, era șef, fiind cel mai beat, dar și purtat de ceilalți pe un fel de fotoliu din frunze:

- Prea smeritul nostru adorator, ce-ți dorește sufletul tău de adevărat al nostru închinător, că parcă te văd la oarece nevoie...

- Oooo, prea-binevoitorule domn, încep Chirică să aiureze, nu aș vrea decât o ulcică de vin ca să-mi curăț jigăraia care mă chinuie de dimineață...

- Și ce te oprește biet muritor de a-ți îndeplini această trebuință, că, uite, eu unul, despre asta, nimic nu știu ...

- Păi, mărite, n-am para chioară în buzunar și nici vreo speranță că-și va face cineva pomană cu mine, un biet sătean nefericit...

- Silen, dragul meu, umple-i, rogu-te, buzunarul acestui prea vrednic închinător la cele drepte, cu ceea ce-și dorește, căci astăzi suntem în toane bune și nici măcar nu-i vom pedepsi pentru mintea lor cea prea slabă care nu vede câtă bogăție se află sub spurcatele lor picioare! Și, ca să le arăt lor, de-a pururi, trecerea mea peste aceste locuri de spaimă le voi umple viața cu planta cea mie atât de dragă...

Șeful făcu un semn cu bastonul său împodobit cu viță de vie peste dealurile sterpe și alaiul porni din nou la drum, chiuind vesel și călcând nepăsător peste trupul încă prăvălit al bietului Chirică. Numai că, la câtă tăvăleală luase în viață el, asta n-a fost nimic. S-a ridicat în picioare și, glonț, la cârciumă.

*****

La această etapă a povestirii, sătenii care nu-l puteau nici măcar bănuși pe dragul lor Deșeu că ar putea scorni o asemenea istorie, săriră în sus de bucurie și răcniră:

- Bă, acu' de noi! Hai, dă de băut la oameni, că doar de haram ți-au venit și de haram trebuie să se ducă, ca să nu-ți poarte nenoroc!

Extrem de agil pentru gabaritul său, cârciumarul fugi și aduse alte sticle din același vin, pe care le destupă cu gesturi de mare maestru de ceremonii, iar Chirică, plin de trufie prostească, mai băgă mâna odată în buzunar ca să-i vadă pe ceilalți cum le sticleau ochii de ciudă.

Însă, fatalitate! În mâna lui Chirică erau doar frunze veștede de viță de vie. Damblaua bătu energetic în tâmpla dreaptă a bunului domn Butoi care se repezi la sertar. Și acolo, la fel! Urletul care umplu cârciuma de mânie și dorință de răzbunare putea fi asemănat cu răgetul leului rănit de o sulită. Într-un admirabil consens toți oamenii din crâșmă îl luară la pumni pe bietul Chirică, iar acesta primea resemnat și parcă uimit de cele întâmplate, fără să se opună, toate scatoalcele. Când au obosit, combatanții l-au ridicat de la podea cu gând să-l arunce afară. Domnul Butoi, abia mai răsuflând, deschise larg ușa...

Chirică se prăbuși pe prag, inert, așa cum rămăseseră și mâinile celor care încercaseră să-i dea o lecție de demnitate și corectitudine. Prin gurile lor larg căscate ieșeau aburii beției și scâncete ca de căței abandonate. Ceea ce vedeau dincolo de ușă era peste puterea lor de înțelegere. Întreaga așezare era acoperită de vița de vie care cobora, verde, puternică și plină de rod, de pe coastele până acum goale ale dealurilor lutoase. Chiar și Chirică, privea cu singurul ochi valid minunea și nu reușea să spună decât: uuăăăiiii...

De spaimă, oamenii fugiră acasă lăsându-l pe cârciumar înjurând cu sufletul plin de negre presimțiri.

Într-adevăr, în anii care au urmat, aceste presimțiri s-au adeverit. Cum fiecare sătean putea produce oricât vin voia, la început au făcut tot felul de zămurci care le luau mințile de la Crăciun până către Paști. Apoi, destul de repede, au trecut păstrarea vinului în butoaie mari pentru maturare, consum cu multă moderație și,

normal, la comercializarea acestuia. Produceau un vin rubiniu, vârtos, care înflăcăra imaginația și reda puterea până și în cele mai ostoite mădulare.

Era căutat de multă lume și în acea așezare, până atunci fără nume, dar care se numea, de la o vreme, Vârtoși, își făcu apariția, la început mai discret, apoi din ce în ce mai vizibil, bunăstarea. Casele oamenilor erau acum mândre și frumoase, ulițele nu mai păstrau nici măcar amintirea glodului de odinioară, curțile, grădinile și livezile încântau ochii și inimile tuturor trecătorilor, la fel ca și pivnițele adânci și răcoroase. Și aceștia, trecătorii, nu erau puțini. În mijlocul satului oamenii, acum considerați gospodari cu stare, ridicară o biserică de toată lauda, iar Chirică, trecut de mult la cele veșnice era acum sfânt. Se numea Sfântul Kirikian Vârtoșu și minunile făcute de el erau povestite de bătrâni, la sărbători, nepoților care adormeau în fața vetrei și visau frumos.

În fiecare an, în luna octombrie, erau rememorate, într-o sărbătoare specială, acele întâmplări de demult când sfântul de acum se întâlnise cu zeii, întrucât aceștia, așa se povestea, pe vremurile acelea, umblau, mai mereu, pe pământ, deoarece oamenii erau plini de virtuți, credință și foarte cucernici. Mă rog, așa se văd lucrurile după ce trec anii...

În consecință, aceasta era perioada când, timp de trei zile, se organiza, în piața din mijlocul așezării, de un fel de carnaval care, precum în misterele vechii Ellade, erau comemorate faptele de mult petrecute. Sute de oameni din toată lumea petreceau de mama focului, îmbrăcați precum credeau ei că fuseseră atunci zeii, când cu Sfântul Kirikian. Rememorau cu entuziasm, fiindcă așa cerea datina și modul de comportament al zeilor, o chestie, fie vorba între noi, foarte distractivă, pentru toată lumea...

*****

Într-un an, la festival erau și câțiva străini care făceau notă separată, dar în niciun caz discordantă. Unul dintre aceștia, un zdrahon cu pantaloni din piele îmblănită din care ieșea, spre vederea tuturor, o mătărăngă de spaimă, se apropie de cel care părea a fi șeful lor și îi spuse:

- Prea mărite al meu protector, multe muieri am bucurat cu darurile pe care marele nostru Tată mi le-a dat. Am fost nevoit însă, dar nu pe nedrept, să ard și niște copite în bot unor netrebnici care se maimuțăreau imitându-mă. Dar, în ansamblu, pot spune că mă distrez de minune, iar bacantele, nici ele nu par a duce lipsă de clienți. Cât despre satiri,ăștia au rupt gura târgului cu năzbâtiile lor... Dar, tu ce spui, mărite?

- Mă uit, dragul meu Silen, cum frumos rodit-a sămânța bunătății și a generozității mele. Și mă tot întreb cum oare de a fost posibil aici, unde, să fiu sincer nici nu credeam că se va întâmpla ceva la cât de proști păreau a fi în acea vreme, iar în alte părți nimic nu s-a ales de truda mea. Să fi fost oare acel om, Chirică, mai deosebit decât am putut înțelege noi... Să fi fost vreun plan al iubitului nostru Tată de care să nu fi știut eu... Dar, orice ar fi fost, mă bucur pentru ei, deși le cam port de grijă, să nu uite dreapta măsură și să devină doar marfă pentru Furii... Mde, totul este posibil, că-s tare slăbuți la cap bieții de ei... Dar, să lăsăm cele gânduri și

să mai ciocnim o cupă din vinul acesta demn de a sta la masa noastră.

Cupa de aur a bizarului personaj se ciocni ușor cu cea din argint a prietenului său și în aer se răspândi aroma îmbietoare a acelui vin care parcă te îndemna la visare, la filozofie, dar și la plăcutele păcate ale vieții, cele care au atât de repede iertare chiar și la cei de sus, suuus de tot.

Mihai Batog-Bujeniță

IRONII GRAȚIOASE

- * Pentru a înțelege mai bine nivelul intelectual al activiștilor pe rețele este bine să citești măcar 50% din comentariile la orice articol postat.
- * Pensia scade direct proporțional cu creșterea numărului de nepoți.
- * Șeful m-a luat la ochi! Mă îngrijorează faptul că e fost lunetist...
- * Mie banii gheață îmi prind bine și iarna...
- * Vârstele sexului: mister, fascinație, dorință, plăcere, obligație, probleme...
- * Avionul invizibil pune mari probleme tehnicienilor mai ales când trebuie să-i schimbe roțile.
- * Ciudat! Sărăcia intelectuală duce la obezitate fizică!
- * Victorie! Ce nu a reușit știința, a reușit educația! Au fost eradicate simțurile neesențiale precum: bunul simț, simțul umorului, al măsurii sau al prevederii. Era deja timpul!
- * Dacă hamburgerul cu coca-cola ți se pare un rafinament culinar, înseamnă că poți încerca și dulceața de vișine cu vin roșu toscan. Nu mai ai ce pierde!
- * Nu cumpăra de mâncare atunci când ești flămând!
- * Războiul a fost câștigat printr-o strălucită manevră de retragere în viteză!
- * Dacă ai convingerea că societățile civilizate au abolit sclavia, îți recomandăm să verifici fenomenul făcând un împrumut de la o bancă oarecare. Preferabil pe treizeci de ani!
- * Teoria relativității se poate verifica foarte simplu! Te înscrii la o facultate privată și constăți că ai absolvit cei patru ani de studii într-un singur an calendaristic! QED.
- * Pentru a se dezbrăca elegant, cu still, o femeie are nevoie de foarte multe haine.
- * Sunt atât de bătrân încât pot spune că pe vremea mea revistele pentru adulți erau cu femei.
- * Orice activitate care nu se poate rezolva cu telecomanda, mause-ul sau tastatura, se numește muncă titanică.
- * Orbul avea un punct de vedere foarte ferm: bastonul.
- * Istoria se face (și) pe bază de greșeli involuntare.
- * Oamenii care nu visează nimic, nu au niciun motiv s-o facă!
- * Când intervin soțiile, nu ai scăpare nici dacă ești cel mai puternic om al planetei.
- * Nuditatea nu e obligatoriu afrodisiacă.
- * Singurul loc unde nu se râde este iadul.
- * Avere: mă umflă râsul! Păi, dacă aveam avere, mai scriam eu umor?
- * Mi se părea mai dificil să fii tâmpit, dar mi-am schimbat părerea.
- * Era considerat om serios, mai ales pentru că nu înțelegea bancurile.
- * Crâșma este considerată centrul nervos (uneori, foarte nervos) al satului.

Cornelia Ursu

NIMIC NOU PE FRONTUL POLITICII

- *micro(daco)roman* -

Totul a început cu Marea Revoluție din Decembrie... De fapt, încă nu se știe dacă a fost vorba de Marea Roșie ori de Marea Galbenă sau chiar de Marea Neagră. Nu se știe nici dacă a fost cu adevărat o revoluție sau doar startul pentru o evoluție care, la un moment dat, părea să devină o involuție.

Oricum, atunci a început noua bătălie politică. În conformitate cu tradiția noastră multiseclară, partidele nou apărute s-au aliniat cuminiți la stânga sau la dreapta eșichierului politic. Cele din stânga au renunțat din start la rege și regină, așa că au contat în jocul lor mai ales pe nebuni și cai. Cele din dreapta au păstrat piesele principale, dar le-au impus o carantină forțată pe o durată nedeterminată, așa că au fost obligate să se sprijine și ele tot pe nebuni.

Partidele din stânga au contat mai ales pe apărarea slavă, iar cele din dreapta pe varianta siciliană și în special pe cea calabreză, sprijinindu-se și pe afinitatea cu mioritica noastră „ca la Breaza”. Valorificând experiența foștilor supuși ai Imperiului Otoman, bazată pe sloganul „Interesul poartă fesul”, noile grupări au adoptat denumiri similare: cei din stânga și-au denumit partidul I.P.Ș. (Interesul Poartă Șapca) iar cele din dreapta I.P.P. (Interesul Poartă Pălăria). A urmat o bătălie epică, până ce un înțelept a reușit să-i împace pe toți pe baza principiului clasic „Pace, pace între două dobitoace”...

Așadar, foștii inamici s-au aliat și mai au acum un mini-detaliu de rezolvat... cum să se numească noua grupare: I.P.P.Ș sau I.P.Ș.P. (Interesul Poartă Pălărie și Șapcă sau Interesul Poartă Șapcă și Pălărie). Se așteaptă soluția în mileniul următor.

Eugen Deutsch

DIN BÂRLAD CU MULT UMOR

SEZON ESTIVAL PE LITORAL

Adesea vezi pe litoral
Câte-o duduie. Socotește
Plimbându-se c-un animal:
Cât ar costa să-și ia un... „pește”?

GRABA STRICĂ TREABA!

Când ești prea tânăr însurat,
Se-ntâmplă să mai vezi minuni,
C-abia la nuntă ai aflat
C-aleasa ta e-n patru luni!

UNEI FASHIONISTE

Preocupată ca-ntre fete
Și de imaginea lăsată,
A încercat trei toalete,
Dar ușa lor, era blocată!

UNEI DOMNIȘOARE

Angajată de curând,
A-ndrăznit la șef să ceară
O mărire (peste rând!)
Și-a cedat întâia oară!

PROBLEMĂ FAMILIALĂ

Nu dau multe amănunte,
Dar ideea-i personală:
Soața dusă iar la munte,
E tratată cu... răceală!

Maximilian Opaïț, Bârlad, din volumul: Poarta Strănutului

Booklook nr. 78 pg. 15

COLEGUL COLOCVIAL ATACĂ DIN NOU

APLAUZE...

Dragi prieteni și colegi,
Ce semeni, aia culegi!
Nu poți fi om de cultură,
De nu scrii literatură.

Fiecare despre sine
Gândește numai de bine,
Da-i cu totul altceva
Când apari în Media.

Criticii și recenziții
Taxează drastic clienții;
Eu, făcând economii,
Am mereu cu ce plăti

Și, în fiecare an,
Public un bildungsroman;
N-o fac din tentație,
Însă am vocație.

La Cenaclu, tacticos
Ies la rampă, radios;
Nu ratez, cu cartea-n față,
Elogiul din prefață,
Apoi vă pun la-ncercare
Cu secvențe literare.
Răsfoind pedant, aleg
Cap-coadă, un text întreg.

Asistența jubilează,
Iar prezidiul oftează;
Ciracii lui Păstorel
Fac apel la clopoțel.

Rostind cu dezinvoltură
Buchile, cu pauze,
Mă lungesc fără măsură
Și aștept... aplauze!

Victor Iosif

TEORIA LITERATURII (NOȚIUNI DE BAZĂ)

ROMAN DE DRAGOSTE - Unul Petrică, iubit cândva cu foc de textilele de la Apaca.

ROMAN ISTORIC - Oraș din Moldova intrat în istorie prin faptul că și aici nu s-a întâmplat nimic.

MADRIGAL - Versuri laudative recitate într-un cor.

ESEU - Cântec de leagăn foarte popular în Noua Zeelandă, interpretat când se merge la culcare. De obicei, se cântă pe trei - sferturi.

COMEDIE - O tragedie atât de proastă încât spectatorii râd cu lacrimi.

RONDEL - Un rond mai mic care ar fi trebuit să-l inspire pe Rembrandt ca să picteze și tabloul Rondelul de noapte.

TOT RONDEL - Dovadă în versuri că Alexandru Macedonski ura vinul roze, pe care îl vedea murind toamna precum niște roze.

FABULĂ - Orice bou știe ce este aceea o fabulă.

MEDITAȚIE - Specie literară pe care elevul n-o înțelege dacă nu ia lecții suplimentare cu plată.

SIMBOLISM - Curent introdus în pictură de tabloul lui Mendeleev și în chimie de George Bacovia, poetul care a descoperit plumbul.

SCHIȚĂ - Spița din care se trag scriitorii moldoveni.

NUVELĂ - Roman scris de un prozator foarte zgârcit.

NUDISM - Curent literar promovat de Ion Creangă în povestirea „La scădat” din „Amintiri din copilărie.”

Mihai Frunză, textier de poeme simfonice

Booklook nr. 78 pg. 16

GARIGATURA BOOKLOOK-ASHA

ESTE CEA MAI
BUNA METODA
DE A TE LĂSA
DE FUMAT!...

Desen de Costel Pătrășcan, Brăila

EPIGRAMIȘTI... EPIGRAMIȘTI

ABSORBȚIA FONDURILOR UE

Cu o datorie mare
Și-n absorbție codași,
Tot poporul trage tare...
Pupă moaște pe la Iași! **Mihai Lungescu**

ALĂTURI DE SALONUL EUROPEAN

Vin la Bruxelles toți premierii,
Chemați la un dineu solemn,
Iar prim-ministrul nostru, demn,
Servește masa cu șoferii! **Ion Micuț**

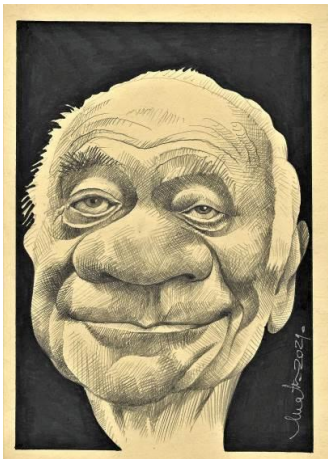
TUPEU

Polițistul din comună
Vrea să-l respectăm cu toții,
Că se zbate și adună...
Pentru el, ce fură hoții. **Grig M. Dobreanu**

CETĂȚEANUL TURMENTAT

Eu cu cine să votez?
Nici partidele n-au crez!!!
Se înjură reciproc.
Cu ciolanul iar fac troc. **Florin Aman**

TURNIRURILE SENIORULUI ÎNVINGĂTOR EUGEN DEUTSCH

Premiat la concursurile revistei Epigrama (2025) Tema „Râsul de la... urnă” (Nr.108)

POST-ELECTORALĂ (Locul II)

Pentru omul ce-a votat
Problematica-i diurnă:
Astăzi râde lângă urnă
Cetățeanul turmentat.

Tema - Replică la epigrama Dușmanii mei (Gh. Suci) (Nr. 111)

ATENȚIE, DRUM PERICULOS (Locul III)

În drumul drept de crezi
E bine să-l urmezi,
Dar te încurci prostește
Când drumul... o cotește.

Tema - Caricatură (Nr. 112)

GENEZĂ (Locul I)

Conform c-o foarte veche anecdotă,
Caricatura ar fi apărut
Atunci când jos, pe stâncile din grotă,
Maimuța scrijelise un mamut.

Tema - Estivală (Nr.113)

ESTIVALĂ (Locul I)

Nu știu cum vom face față
În această vară dură:
Marea teamă de căldură
Ne îngheață!

N.B. Aproape toate epigramele trimise la cele trei concursuri ale Revistei EPIGRAMA, pe lângă cele premiate, sunt prezentate ca acceptate la temele respective, fiind în acest mod unul dintre cei mai activi epigramiști ai revistei.

Festivalul „Alb-Umor”-Alba Iulia – 2025

Premiul I la secțiunea Madrigal:

STEAGURI PE TURNURI

Se-adună milenii în Alba,
Slăvind persistența dreptății,
În timp ce se-nalță și salba
De visuri, pe turnul cetății!

Premiul III la Secțiunea Epigramă

AMINTIRI DIN EPOCA DE AUR

Ne-a dus la capătul răbdării
Cizmaru-acela pripășit,
Căci, pentru-a deveni vestit,
Bătuse cuie-n „talpa” țării!

TOCURI UTILE

Șturlubatica duduie,
Care-atunci când merge saltă -
Vrând să fie mai înaltă -
Își bătuse-n talpă cuie!

Festivalul- Concurs - „Întâlnirea epigramiștilor”- Brăila – 2025

MENTIUNE Tema 1.

O PERECHE MODERNĂ

Perechea-i cred, din altă zonă
Căci se descurcă excelent:
Când mama este-n Parlament,
Tăticul ține loc de bonă.

UN COPIL CU PROBLEME

Copilul șade cu bunica,
Dar, uneori, îl prinde frica:
Tăticul umblă sus pe stele
Iar mama este pui de lele.

Tema 2.

DRAMA UNUI EPIGRAMIST

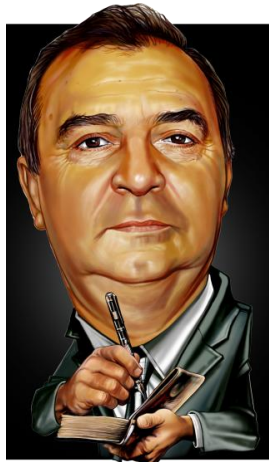
Am un amic celibatar
Și care tot mereu se scuză:
O epigramă nu-i un star
Fiindcă n-are-o soacră muză!

PROBLEMĂ GREA

Nu-mi priește-această temă,
Sunt acum pe-o falsă pistă;
Am, se pare, o problemă:
Soacra mea-i epigramistă!

Pagină structurată de Mihai Haivas

MORMĂIELI INTELIGENTE ȘI CU UMOR

FABULA CALCULATORULUI

Mașina mea de scris-frumoasă
Stătea posacă sub o masă.
Calculatorul se-amuza
De praful ce s-a pus pe ea:

– Îți pap coliva, băbătie,
Acum doar eu mănânc hârtie,
Iar degetele lungi și fine
Acum mă mângâie pe mine,
Că-s cel mai cel de pe planetă;
Am imprimantă și dischetă.

Dar cum vorbea impertinent,
Veni o pană de curent
Și cum era deja târziu,
Luai mașina ca să scriu...

Morala:

Nu te da rotund,
Că mâine poți s-ajungi la fund !

FABULĂ CU MAIMUȚ

Un maimuț care furase
Zeci de frunze din pădure,
Verzi și roșii, scurte, grase,
S-a trezit ca să înjure

Și pe leu, pe lupi, pe vulpe...
Le-a promis că-i dă-n vileag,
Câte mâini s-au pus pe pulpe,
Câte zeci de sfori se trag.

Leul, cu dolari și lire,
I-a trimis niște gorile
Și un cimpanzeu rasat,
Care-n cap l-a împușcat,

Declarând fără ocol
Că maimuț, contrariat,
A dat cu capu-n pistol
Și s-a auto-mpușcat...

Ca **morală**: fii drăguț
Și nu trage în maimuț !

Viorel Martin

DAR ȘI ȘOPĂRLE BRAȘOVENE

REVELAȚIE

Azi, ceva mai lămurit,
Pot să-mi dau cu presupusul:
Dacă ești mai "răsărit",
Te acceptă și Apusul.

DURA LEX

Doar din dorința de dreptate,
Un magistrat, mai tinerel,
Le-a pus la părți cuțitu-n spate,
Iar pâinea a mâncat-o el.

Gheorghe Constantinescu-Gecko, Brașov

IRONII CU PARFUM CENTENAR

CAL MARE

A venit la doctorul Smilik
Doamna Sprinta Rosenstock,
- Doctore, de două zile
Nu mă simt bine deloc.
Simt în corp o-nfrigurare
Ce mă trece tam-nesam
De la cap pînă-n picioare
Ia vezi, doctore, ce am?
Doctorul își ia o lupă
Și se uită în ochiul drept
O palpează pe spinare
Apoi delicat pe piept

O ascultă cum respiră,
O mai ciocănește un pic
Și satisfăcut îi spune:
- Doamna mea, nu ai nimic!

Tensiunea e normală,
Pulsu-i iarăși regulat
- Da, dar nu dorm toată noaptea
Și mă zvîrcolesc în pat.

-Eh, la vîrsta dumitale
Și zglobie, și frumoasă
Se strecoară câteodată
O afecție curioasă.

Nu e caz de-ngrijorare,
Dumitale-ți trebuiește
Un remediu de calmare!
- Asta este! De cal mare!

Sare doamna radioasă:
Un remediu de cal mare
Că de cel mic am și-acasă!

Ion Pribeagu

DANUBIANUL DÂMBOVIȚEAN RELOADED

LIVADA MEA

Am o livadă boierească,
Ce o-ngrijesc cu-ambele mâini
Și-abia aștept să înverzească,
Să pot tăia frunze la câini.

DEOSEBIRI

Umoriștii se întrec
Să-nghițim mai dulce hapul,
Dânșii au umorul sec,...
Politicienii, capul.

GUVERNAMENTALĂ

Guvernul nostru democrat –
Să țineți minte ce vă spun –
E foarte bine înarmat
Că dă mereu tun după tun.

CA LA FASOLE

Săptămânal mănânc iahnie,
Deși e o mâncare grea,
Ca lumea-ntreagă să mă știe,
Că las ceva în urma mea.

ȘOFERIA

Soața, să conduc mă lasă,
La volan mă simt eu spirt,
Și parchez ori la terasă,
Ori la cramă, ori la birt.

Radu Ionescu-Danubiu, București

ÎN MEMORIAM

EPITAFUL UNUI PIZMUITOR CÂRCOTAȘ

La mulți groapă ai săpat,
După cum și lumea știe,
Dar acum s-a întâmplat
Să ți-o sape altul ție.

EPITAFUL UNUI FOST PROFESOR

Profesând chiar cu ardoare,
Amăgirea l-a pătruns,
Căci la nicio întrebare
Nu va mai primi răspuns.

LA MORMÂNTUL UNUIA TERORIZAT DE NEVASTĂ

De nimic nu ești în stare!
Soața-i zice deseori
Și-a schimbat părerea oare?
Căci acum i-aduce flori!

EPITAFUL UNUI FOST MARE ÎNGÂMFAT

Ajuns în locul cu verdeață,
N-a suferit nicio schimbare ,
Căci țeapăn fu întreaga viață
Și-așa va fi-n continuare,

DEZILUZIA UNUI PROASPĂT ÎNSURAT

Intrigat de nedreptate
Vrea ceva acum să dreagă,
Căutând o jumătate
S-a ales cu una-ntreagă!

EPITAFUL UNUI EPIGRAMIST

A-nțepat pe fiecare,
Cum epigramiștii fac,
Dar veni vremea se pare
Că alții i-au pus capac.

Angela Pistol, fost membru ALPI

UN JUVETE CU MULT HAR EPIGRAMATIC

FOTBALISTUL ROMÂN

E cel ce vrea, de bunăseamă,
Și n-o consideră năpastă,
Să fie înjurat de mamă
Și, dacă are, de nevastă!

ELEVI ÎN EXCURSIE

Cum intrară în pădure,
În răcoarea ei domoală,
Începură să înjure
Și să țipe... ca la școală.

CRITIC DE UMOR

Spunându-le că-s mai slăbuți la glume,
Epigramiștii urlă ca-n pădure;
De-aceea, critic numai cărți postume,
Căci autorii nu mai pot să-njure!

SOARTĂ DE POET

Ca slujitor al artei pure,
Poet cu stil înalt, funebru,
Aștept un critic să mă-njure,
Că, doar așa, ajung... celebru!

CURAJ ROMÂNESC

Românul a avut mereu
Curajul, dat de Dumnezeu,
Cu toți dușmanii de-a se bate
Și-a-i înjura pe șefi... prin spate!

VECIN CIUDAT

De-l supăr pe vecin, firește,
M-aștept să mă înjure, dar,
M-apreciază creștinește,
Zicând ceva de... *Calendar!*

Janet Nică

TANȚA, DOAMNA IPOHONDRA

Tanța, o tânără ipohondră profesionistă, clientă fidelă a mai multor *cronici (cliniți)* de stat și private, într-o zi *senilă (senină)* de primăvară, a pornit în căutarea unui medic iminent (*eminent*). Cu *sosarul (dosarul)* de analize în mână, de parcă ar intra la UZPR, alerga bezmetică de la un cabinet medical la altul, disperată că nu e înțeleasă. Intră direct, val-vârtej într-un cabinet, deschizând ușa cu *torță (forță)* mare, parcă pentru a-și salva viața.

- Domnule doctor, sunteți ultimul care mă poate salva, a *stricat (strigat)* cu voce hotărâtă și tremurată!

Doctorul uimit de așa apariție, o privește întrebător:

- Ultimul?! Vă ascult!

Tanța, a tras aer în piept și a început să înșire lista interminabilă de suferințe:

- Sunt terminată: am *hepatită* sau *hepatoză*, oricum tot la ficat e, o *dermatită*, o *dermatoză* care mi-a complicat viața, fiindcă m-a mâncat rău, dom' doctor, de-am apelat și la alții să mă scarpine! Mă cam dor genunchii, *artrita și artroza* mă chinuie, uneori merg artistic, deci am *artă roză* unică. De la atâtea dureri mi s-a ridicat și *pensiunea (tensiunea)*. Am făcut și o *nevrită (nevroză)*, deși eu cred că stau bine cu nervii și nu numai atât, de la valorile mari ale *pensiunii (tensiunii)* arteriale am și o *coală (boală)* renală. Cu *nevropatia* (nefropatia) nu te pui, nu glumești cu insuficiența *penală* (renală). Nu numai atât, dar și o *cinstită (cistită)* mă chinuie, cam demult. Sigur e gravă. Nici *cardul (cordul)* nu mai pompează... sângele cum trebuie. Simt o alterare gravă, cred că e vorba de *hipotrofie*. Ce să mai zic? Mi-e frică tare de tot de o moarte *sucită (subită)*, în somn.

Doctorul o privește și încearcă să țină pasul și pricepe că Tanța a venit, de fapt, pentru confirmarea bolilor sale. Tanța nu și-a terminat discursul și continuă:

- Am venit să-mi confirmați, eu știu deja totul, de pe un forum pe net: „Doctorul Știe Tot”. Alteori mă apucă și o tuse *predictivă (productivă)*, de nu pot să mai vorbesc, ca acum... A, dar nu v-am zis că am probleme la o ureche, clar e vreo *cotită (otită)* purulentă, mă confrunt și cu o rănită (rinită), adică obstrucție nazală, de nu pot să respir. Și ochii mă lasă, am o *miopatie (miopie)* puternică. Sunt un caz rar, un miracol că mai trăiesc! Nu-mi dați *rețele (rețete)* medicale?

Medicul, om *destins* (distins), a oftat de ce poate să i se întâmple, a *proscris (prescris)* rețeta pentru diagnosticul: „bolnav fără boală”. Rețeta era albă.

Tanța a luat foaia, evident nemulțumită. Pentru că nu a fost înțeleasă, s-a uitat cam șasiu (*sașiu*), a *recuzat (refuzat)* să mai comunice. A *polenizat (polemizat)* cu fiecare medic în parte, a contrazis... A plecat privind lung la rețeta necompletată și la diagnosticul pus în mod *tocit (tacit)*. Nici acest faimos medic nu a descoperit *clauzele (cauzele)* bolilor de care suferă... Și-a făcut *aluzii (iluzii)* degeaba, că va fi înțeleasă. Și nici nu a mai apucat să-i spună că mai suferă și de *alpinism (albinism)*, cauzat de o mutație genetică. E clar, va pleca în *Accident (Occident)*, doar acolo o va înțelege cineva. Aici a fost indusă în *oroare (eroare)* crasă și a ajuns să nu mai știe de ce suferă. Degeaba a adus tot felul de *invective (inventive)* pentru a convinge medicii. Așa cum a intrat în cabinet, așa a și ieșit, fără răspuns la suferințele ei.

Silvia Hodaș, Vaslui

HĂTRU DIN BUZĂU

REVELAȚIA UNUI BĂUTOR

Fake news-uri dau mereu năvală,
Iar eu o spun, nu mă abțin:
Chiar nicio știre nu-i reală,
Căci... adevăru'-i doar în vin!

UNUL... NEISPRĂVIT

Când mori, tot lași un pumn de oase,
Ori într-o urnă, ceva scrum;
Mă-ntreb: el însă ce-o să lase,
Căci e... nimic de pe acum?!...

Liviu Gogu

SENIORUL ALPI-nist

UNUI AMIC EPIGRAMIST

Dorind a fi ca Păstorel,
Se ametește des și el,
În schimb la scris, aicea-i drama,
Cam ametește epigrama.

DE SUFLET

Îți mulțumesc, Stăpân din Cer,
Și fi-vei veșnic lăudat,
Că te-am cinstit, ca inginer,
Nu nesimțit, ca magistrat!

VECINULUI MEU FLORICULTOR

Florile îi plac din cale-afară
Și-n preajma lor îl aflu deseori,
Cu multe flori în viață se-nconjoară,
Ba chiar mai mult și cu copii din flori.

RECORD MONDIAL

Chiar de-i săracă, într-un fel anume
E România totuși prima-n lume,
Că a bătut recordul mondial
La prețurile de pe litoral.

PREMIERUL

Că Bolojan nu-i bun de croitor,
De asta nimeni nu se-ndoaie,
Că nu măsoară-n chip prevăzător,
Ci, mai întâi, el taie, taie.

LA MARE

La mare merge repetat,
Apa și plaja îi sunt drage,
Dar altceva mai mult l-atrage,
Nudistele la dezbrăcat.

GHINION

Să-și urmărească interesul,
Și-a potrivit mai bine fesul,
Dar, ghinion, de-un vânt turbat
Tot fără de fes a fost lăsat.

UN POET LA SENECTUTE

Nici bătrânețea nu-l mai înfioară,
Că și-o petrece-n stilul lui poetic,
În loc de muză, o cafea amară
Și-n loc de vin, doar ceaiul diuretic.

DECLARAȚIE MINCINOASĂ

Mereu dorindu-și noi femei,
El tot declară că-i holtei
Și-i dornic de-un amor frivol,
Dar verigheta-l dă de gol.

LA BĂTRÂNEȚE

Senectutea nu-i ca vinul bun
Pe măsură ce se învechește,
Mai degrabă, ascultați ce spun,
E ca vinul care se-oțetește.

LA STOMATOLOG

La stomatolog, așa-i măsura,
El mereu îmi spune: Cască gura!
La sfârșit, când nota mi-o arată,
Eu rămân cu gura tot căscată.

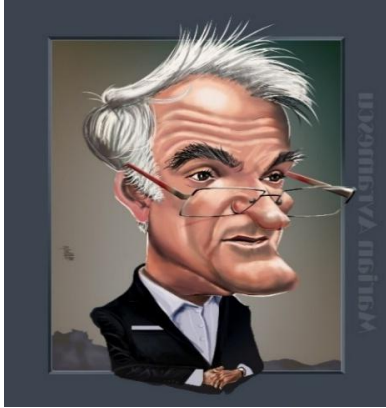
CONCURS DE ȘEF

Chiar de-n concursul de șefie
El este unic candidat,
De-o să-l ocupe, nu se știe...
Depinde cât a cotizat.

Mihai Caba

UN MAESTRU AL VERSURILOR IRONICE

OPTIMISM ȘI GAZELE NATURALE

Se știe, este bine dovedit
Că Dumnezeu pe toți ne ocrotește,
Cât roata vieții zilnic se-nvârtește,
În lume să tot fie de trăit.

Bătrânul Soare veșnic strălucește,
Pământul e de veacuri încălzit...
Se știe, este bine dovedit
Că Dumnezeu pe toți ne ocrotește.

Dar, uneori, pe-alocuri e cumplit,
Prezentul, din păcate, dovedește:
Pe unde gazul spornic se ivește,
Ferească Sfântul și de un chibrit!

Se știe, este bine dovedit.

REVISTĂ UMORISTICĂ

Redacția-i un loc plăcut, ce poate
Uni prin vers, prin cuget și iubire
Gingașe firi, ca într-o mănăstire,
Entuziaste și cu mâini curate.

Trăirile poetice-s zidire,
Un arc ce-adună scrieri laudate,
Lumină fac în sfere-ntunecate,
Ce-or dăinui prin farmec și sclipire.

Rondeluri, epigrame și sonete
Adună-ntre coperti revista. Iată
Interesante nume, chiar vedete,
Onoare fac prin opera semnată.
Valoarea-n jurul ei pe toți îi strânge,
Având redactori ce-s poeți pursânge!

ORAȘUL CELOR ȘAPTE COLINE

Colinele din Iași, încântătoare,
De strajă stau pe soare sau furtună,
Mistere peste tot de mult adună,
Ce s-or afla în vremuri viitoare.

În urbea ce ar merita cunună
Se oglindește orișice schimbare:
În artă,-n medii universitare
Și-oriunde-auzi cum faptele răsună.

De vrei urechii să-i alinți timpanu`,
Treci pragul unde-i multă poezie,
Iar pe-un acord de-o rară melodie

Asculți și parcă se zbârlește părul,
Când se aude-n Casa lui Codreanu
Sonetul ce exprimă adevărul!

DE O VREME

Merge-activitatea strună,
Ne-a venit și nouă rândul,
Am intrat în „lumea bună”,
Deocamdată doar cu... gândul!

CONCLUZIE NAȚIONALĂ

Azi nu se fură, vasăzică,
Se vede fără ochelari,
Dar prinșii cu „ocua mică”
Sunt cocoțați în posturi mari.

DIN POLITICĂ

Par vorbe-a fi filosofale
Acestea, de te ia suspinul:
Alesul și prin vorbe goale
Adeseori își face plinul.

ANIVERSARE CU PRIETENI

Petrecerea a fost precum la bal,
Cu dans, discuții, veselie,
Dar ghinion pe-un domn, căci la final
Plecă și cu a mea soție!

UNUI FĂȚARNIC

Când îl văd cum se preface
Că-i deștept, eu n-am ce-i face,
Nu e bai, dar într-o zi,
Se va crede că ar fi!

Vasile Larco

„POARTĂ-N CASĂ” (IN MEMORIAM ION BĂIEȘU)

Purtați de nostalgia primei întâlniri de la bufetul din gara Medgidia și ca o dovadă că iubirea e un lucru foarte mare, Tanța și Costel, care plecaseră din Lehliu și se stabiliseră în Băiești-Aldeni, și-au deschis aici, în sat, o cârciumă. Erau acum păstră-torii fideli ai condiții secrete de sugestii și reclamații și specta-torii la întâmplări trăite de alții.

- Auzi, Tanțo, mai ții minte cum te sorbeam eu din ochi în gara la Medgidia, pe când sorbeam simultan o bere la halbă și tu la țap? Ce vremuri!...

- Da, Costele! Mă mir că-ți amintești, că tu nu posezi o memorie de taur. Nu ți-ar strica niște taurină, am auzit că combate

îmbătrânirea creierului și nu numai...

- Te poftesc să nu mă ofensezi și să nu bați apropouri obraznice! Nu uita că am fost specialist în taurine. Sper că n-ai de gând să-mi pui coarne, dacă nu mă ridic la nivelul așteptărilor tale....

- Eu vorbeam serios, dragă, da' nu mai contează. Dacă ai chef de ceartă, plec la neamuri, la Lehliu.

- Călătorie sprâncenată și nu uita să-mi scrii!

- Așaa?! Ei bine, m-am răzgândit, nu mai plec. Stau acasă, în Băiești, că nu te descurci fără mine. Nu poți tu singur să faci aprovizionarea și să ții evidența la numeral. Ai fi în stare să uiți și unde ai pus caietul de datorii.

- Bine, dragă, stai acasă, dacă nu mă consideri capabil și mă declari nul, zise Costel îmbufnat. Între timp, într-un colț al birtului, două figuri noi - Guță și Fane - sufereau împreună la o masă retrasă, jucând table, alături de o sticlă cu „lacrimă de buturugă”... Zarurile se rostogoleau zgomotos. „Poartă-n casă!” Tanța, vigilentă ca orice fostă casierică deprinsă cu monetarul, îl trase de mânecă pe Costel.

- Auzi, tu i-ai mai văzut pe ăia doi, că mie îmi par străini, parcă nu se cadrează în realitate... Or fi de prin zonă?

- Nu-mi amintesc fizionomia. Ce-au comandat?

- Păi, inițial, au cerut câte-o sută de Stolicinaia.

- Bine că n-au vrut caviar...

- Dacă au aflat că nu e pe stoc, au luat specialitatea casei.

- Lasă-i, dragă, or fi scriitori. Poate vroiau să scrie ceva despre vorbirea articulată la băutorii de tărie. Dau și ei cu zarul, ca să li se arate muza și să le vină inspirația la un pahar. Că inspirația are nevoie de stimulent... Lasă-i în pace, că ăștia-s culți, nu ca inspectorii comerciali, care n-au pic de imaginație, chiar de-ar bea toată apa Slănicului.

- Auzi, Costele, da' tu de ce nu te-ai făcut scriitor, că tot ai beciul plin de stimulente? Eee, degeaba ai pivnița cu de toate, dacă podu-i gol... Tre' să posezi ceva talent, dragă, nu merge-așa simplist. În plus, tu știi că pe mine literatura mă adoarme. Și-apoi, n-ar fi fost deloc convenabil, căci scriitorii sunt cam ruși în coate, ca să mă exprim decent. Unde-ai pomenit scriitor să trăiască din scris? E lucru rarisim.

- Că bine zici... Culți, da' desculți... Aoleu! Atunci cu ce-or să plătească, dragă? Costele, dacă ăștia ne duc cu preșul, consumă și nu dau decât un autograf, eu îi iau instantaneu la bani mărunți, doar știi că-s obsedată de numeral.

- Termină, dragă, că n-am chef de scene cu impact emoțional! Clientul nostru, stăpâ-

nul nostru! Să consume sănătoși! Îi trecem pe caiet, dacă e cazul, cu o damigeană de inspirație cu tot... Bucură-te, poate devenim personaje de carte.

- Să nu fie carte de bucate...

- Apropo, eu zic să-i servim ca la carte că, la ce fantezie au, sunt în stare să pornească de la anunțuri matrimoniale și ajung să ne retrogradeze în ridicol. Te încondeiază ăștia de nu te vezi; te fac de băcănie și p-ormă te aruncă în beciul literaturii! Hai, mai bine du-le niște mititei din partea casei, înainte să le sară muștarul și s-ajungi la rubrica Decese. Poate devii vreo eroină nemuritoare, că ăștia se pricep să împlătească realitatea cu imaginalul...

- Cam cum tricotez eu, unul pe față, doi pe dos și invers, de iese model original?

- Mhm, aproape exact așa.

- Auzi, Costele, tu ce fel de personaj crezi c-aș fi eu, pozitiv sau negativ?

- Negativ, dragă.

Ochii albaștri ai Tanței băteau în verde... de Paris, așa încât Costel adăugă:

- Negativ, ca Wassermanul, că ăla nu e bun dacă-i pozitiv...

- Aha! Cum le întorci tu, Costele, ca la Ploiești. Of, ce mă făceam eu fără tine? Că Tanța fără Costel e ca Bărăganul fără ciulini...

- Adică, ce vrei să insinuezi?

- Că te cadrezi bine în peisage, asta zic. Auzi, dar dacă ăia e culți, cum spui, de ce nu joacă șah, în loc de table?

- Da' unde scrie, dragă, că ăia culți n-are voie să joace table? Poa' să joace și barbut, și poker, și popa prostu'. E drept, n-or fi așa în domeniu, dar posterioritatea care vine o să-i judece, nu noi! Tanța încuviință. Zarurile fuseseră aruncate...

Violeta Urdă, București

HĂTRU-I MOLDOVEANUL

DE CE SĂ NE CERTĂM

De ce să ne certăm cu-atâta-nverșunare
Pentru un OM găsit din pură întâmplare,
Care trăiește-n cinste pe bune și pe rele
Și poartă cu credință armura cu sechele...

Întoarce-te cu-alean la vorba din bătrâni,
Că: „lume este multă, dar oameni sunt puțini”.

De ce să ne certăm în orice-mprejurare
Pentru un șef de turmă ce n-are-n el valoare,
Care trăiește-n ifos de mare fanfaron
Și-n lumea asta largă doar cel cu bani e OM.

Întoarce-te la vorba: „Un prost nu-i prost destul
Dacă în tot ce face nu este și fudul”.

De ce să ne certăm cu mare-nfrigurare
De orizontu-ngust al tontului Cutare,
Care-și poartă capul cu ochii de miopi
Și-n mersul deșănțat tot timpul dă prin gropi.

Întoarce-te la sfatul de-apostoli care-ți plac:
Că eruditul are un orizont cât Luna
Și prostul cât se vede prin gaura de ac.

De ce să ne certăm ca doi crescuți în șatră
Pentru un tâmp cu gura care pe toți îi latră.
El n-o să înțeleagă, de facto și de drept,
Că este-un retrograd, altfel ar fi deștept.

Întoarce-te la vorba cea sfântă din bătrâni,
Că doar tâmpiți celebri pe limbă sunt stăpâni.

De ce să ne certăm mereu, mereu să ne tocăm,
Mai bine să ne batem în minte, soluții să aflăm
Prostiei omenești, să-i dăm o judecată,
Deși această boală, de Dumnezeu lăsată,
Rămâne boală sfântă și neeradicată.

Ioan Hodaș, Vaslui

SĂRATE ȘI PIPĂRATE DE LA MAREA NEAGRĂ (CLUBUL C.U.C.)

CONSTATĂRI

Deunăzi, am citit despre-o legendă,
Apoi m-am delectat cu aforisme,
Probând a spiritului agerime
Am regăsit prin cărți mai vechi o odă.
Am recitit, luând-o ca o pildă,
Un etalon ca drept măsură,
Dorind a ști din timpuri ce trecură,
Pe unde și câți proști mai sunt în soldă.
De-am fi rămas cu oda doar
Am fi rămas bogăți în slove
De haz, umor fiind a sale vorbe
E trist, timpul se scurse în zadar.
Metehne vechi, cu iz de bolicuine
Le întâlnim în haine noi la modă
Și defilând precum vestitul vodă
Sub mândru chip, în cap doar golicuine.

Colindă dintr-un hotar în alt hotar
Cu ușurință vei găsi de toate,
Dar ce păcat, la aste bunuri toate
Se-ngrămădesc cei din vestitul car.
Noi, înhămați la datorii cu gust amar,
Trudind precum plăvanii de altădată,
Cu biruri noi, ca nume câteodată,
Că la finanțe, alți proști, în vechiul car.

Zorim copiii către abecedar
Spre școli și dascăli dăruiți cu suflet,
Zadarnic, tot actual vechiul pamflet,
La minister s-a răsturnat încă un car.

În tot și toate găsim un sens contrar
Dorinței, setei noastre spre mai bine,
Căci peste dulcea miere de albine
Tot năvălesc trândavii proști cu vechiul car.

Corneliu Caraivan, Constanța

REA DE VOTCĂ

(parodie după „Rea de plată” de George Coșbuc)

Ea vine de la gară;
Și jos, la cârciumioară
Își vede soțul, iată,
Cum se împiedica.
„Ți-arăt eu ție plată!”
Iar ea, cumplită fată,
Ia făcălețu-ndată.
El numai se holba.

Îl „mângâie” pe spate.
Coloana - jumătate
E dată pe din trei.
Dar uite, felul ei:
Stă-n MAT și îi socoate
Coastele rupte toate
Și i se pare poate
Că prea-s puține trei!

Din nou îl altoiește,
La barman nu plătește,
Ce dac-o să rămâie
Și el dator o dat'.
N-ai să-l mai vezi cât veacul
Pe omul ei, săracul,
Plimbându-și iar rucsacul
La cârciumă, în sat!

Florentina Loredana Dalian

MIHAELA COJOCARU LA „CRIZA VÂRSTEI MIJLOCII”

vârsta mijlocie -
dilemă shakespiriană -
să mă demachiez să nu...

vârsta mijlocie -
brusc unii vor să facă
lucruri nemai făcute

nostalgia verii -
rămase două nume
pe banca din parc

aniversare în stil nou -
contorizez doar anii
de la pensionare

Booklook nr. 78 pg. 27

NE ONOREAZĂ UN MARE GRAFICIAN SATIRIC

**-MAMA MI-A SPUS CĂ TU NU EȘTI
ADEVĂRATUL MEU TATĂ! IA SĂ-MI
DAI ÎNAPOI BANII DE ALOCAȚIE PE
CARE MI Î-AI BĂUT!**

Desen de Mihai Matei

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

EXPLICAȚIA SOȚIEI

Eu nu te-am înșelat, îți spun,
Și pentru mine-i foarte clar
Că tu ești sigur cel mai bun...
Fiindcă pot să te compar!

REVOLTATA

O bătrână-a fost prădată
De-un tâlhar, la demisol,
Dar e tare supărată
C-ar fi vrut și un viol.

Georgeta-Paula Dimitriu

TURISTUL LA BUȘTENI

Doar vârful "Omul" vrea să-l vadă,
În rest mai toate rece-l lasă,
Căci "Babe" vede-oricând pe stradă
Iar "Urlătoare" are-acasă.

Rodica Hanu-Pavel

SIMILITUDINE

Chițibușară cum e ea
Și cu figura foarte acră,
Pot zice despre șefa mea,
Că are "calități" de soacră.

Ica Ungureanu

UN COLABORATOR DE NĂDEJDE

TRATAMENT PREVENTIV

Vaccinuri vreo patru-am făcut
Și toate îmi sunt de folos:
Muncesc, nu transpir, nu strănut...
Precis voi muri sănătos!

RESTRUCTURĂRI

Mai toate știrile ne spun
Că-n Parlament e trendul bun:
Se fac schimbări interesante...
Amante pleacă, vin amante.

PREȚUIRE

Pe șeful meu eu îl respect,
Să-l contrazic nu are rost
Că nu-i găsesc niciun defect,
Decât că-i prost.

VIZITĂ NEANUNȚATĂ

Aseară s-a-nterupt lumina,
Și-am fost să-mi vizitez vecina;
Dar după cum privea la mine
Mă ierte Domnul...n-o văd bine!

SOLUȚII

Când șeful îmi cată cusur,
Mă ceartă mereu și e dur,
Pe mine mă bate un gând...
Că șefa e „bună” oricând!

LA MEDIC

Privind atent la rezultat,
Un pacient s-a enervat:
„Domn’ doctor, cum nu am nimic?
Vă rog să vă uitați în plic...!”

FEERIE

Azi-noapte-n visurile mele,
Călătoream chiar printre stele;
Eram atât de fericit...
Regret nespus că m-am trezit!

UNEI ARTISTE AMBIȚIOASE

Pe scenă când a debutat,
S-ajungă stea ea a visat
Și după multă așteptare...
E printre cele căzătoare!

RESPECT

Cu soacră-mea am dat la pace:
O perii—uneori o pup,
Dar mai ales, atunci când tace,
N-o întrerup!

FEEDBACK LA CONCURSUL DE EPIGRAME

La un concurs, acum o lună,
Jurații, unanim,mi-au zis:
„Puteai să scrii și una bună,
Pe lângă tot ce ai trimis.”

NAIVITATE

Când despre frați fu întrebat,
Copilul zise răspicat:
„Acasă suntem doar doi frați,
Făcuți de mama... cu trei tați”!

UNUI AMIC SUPĂRAT

La talpa iadului, în cui
E un portret cu soacra lui;
Nici dracii n-au avut ce-i face—
Sunt bucuroși că totuși tace!

MENTALITATEA ROMÂNULUI

De secole a stat plecat
Și nemișcat ca o statuie,
Dar în sfârșit s-a deșteptat:
În tălpi își bate singur cuie!

Vasile Bordinu, Prăjești, Bacău

DULCE-AMAR CU UN IRONIST CONTEMPORAN

O BETIE CU MARX

Bătrâne Marx tu pe aceste meleaguri
vei fi degrabă bărbierit și trimis la

reeducare.

Până și faptul că vacile estice
care au păscut pe lângă linia ferată
se cred vagoane de locomotivă și nu mai
dau lapte, ți se pune tot ție în cărcă.

Bine-ar fi să cadă orașul pe mâna
negustorilor, să nu mai pută piața atât a
retorică, să vina berarii, pastramagiii,
lăptarii cu dialectica orzului fermentat și a
brânzei închegate.

Deocamdată țăranul ar cam ieși la cosit
sepia verde din părul punkiștilor,
deocamdată, bănuind că ești mort,
noii filosofi se îmbată cu ideea că
polemizează cu tine.

N-au nas să simtă cum colcăie drojdia
ce umflă societatea și pune în funcțiune
alambicul prin care răzvrătitul Con Bendit
s-a condensat într-un primar cumsecade.

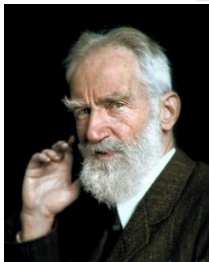
În fond chiar și eu care sunt un ins banal
ies ca limaxul din sintaxă și logică
și visez acea boala ciudată de stomac
din pricina căreia te poți îmbăta cu o bucată
de pâine.

Ia și gustă.

Suntem pe drumul cel bun: la Berlin
ceasurile au început să meargă anapoda.

Mircea Dinescu

DIN ZICERILE UNUI IRLANDEZ DE GENIU

- Ce este viața, decât un șir de nebunii inspirate? Greutatea este să le alegi pe cele demne de a fi făcute.
- Este surprinzător cât de multe lucruri trebuie să faci ca să dovedești lumii că ești bun, și este suficient să strici un singur lucru ca să fii considerat că nu ești bun de nimic.
- Există o singură religie, totuși există sute de versiuni ale acesteia.
- Omul este singurul animal care se consideră bogat în proporție cu numărul și voracitatea paraziților săi. (*Man and Superman*)

- Providenței îi place să fie provocată, acesta este secretul oamenilor care reușesc.
- Tinerețea este o perioadă minunată a vieții. Ea ne slujește să acumulăm greșelile numite ulterior experiență.
- Toate marile adevăruri pornesc ca blasfemii." (*Annajanska*)
- Virtutea este spită insuficientă.

George Bernard Shaw

ÎN AMINTIREA LUI NICOMAH (NICOLAE-PAUL MIHAIL)

CROITORIE DE LUX

Mi-am luat palton cum are mai tot omu'
Îmi place stofa, gulerul și blana,
Dar fi'nd cam lung m-am dus cu el la Ciomu
Și-ndat-acesta i-a scurtat pulpana!

LA MALADE IMAGINAIRE

Spre a-l scăpa de maladie,
Medicul cardiolog
L-a trimis la proctolog
Și-apoi la psihiatrie.

SIMPLE NEDUMERIRI

Revista Booklook este editată de optsprezece ani, trimestrial, fără nici o întrerupere și a ajuns să se bucure de frumoase aprecieri din partea cititorilor aflați în patria limbii române. Este firesc, deoarece a evitat întotdeauna polemicile pe diferite teme, provocările unor colegi care consideră ironiile tendențioase drept umor dar și faptului că a publicat, fără discriminare, orice creație care se încadra în anumite standarde de calitate, însă și atunci când a avut poziții critice, a

făcut-o cu eleganța și discreția necesară unei asemenea situații.

Ca să arate gradul de interes pe care îl produce în destul de restrânsa lume a cititorilor, redacția a considerat firesc în urmă cu câțiva ani să publice și opiniile celor care primesc revista tipărită sau în format electronic. Deși poate părea un gest autolaudativ, este de fapt o formă de respect față de cititorii revistei, cei care prin efortul lor dau sens și coerență întregii noastre trude și ne aduc acea bucurie atât de necesară pentru a putea continua. Oameni aflați la mii de kilometri distanță afirmă că au citit cu plăcere și apreciază calitatea conținutului, iar acest lucru demonstrează că politica editorială este una plină de echilibru, ferită de încordările destul de prezente în cam toate revistele de gen, rezultat al unor relații conflictuale interpersonale lipsite de orice interes pentru cititori, prin urmare, inutile și chiar contraproductive pentru o revistă care se respectă.

Poate din această cauză am și observat că o serie de colegi într-ale scrisului cu umor, de cele mai multe ori bine reprezentați în revista noastră, nu ne-au mulțumit niciodată pentru faptul că au primit-o sau pentru că au fost publicați. Sigur, cunoaștem faptul că invidia este un sentiment care bântuie lejer printre scriitori, indiferent de genul abordat, dar și că sentimentul propriei superiorități face ravagii în rândurile cinului împreună cu aroganțele complementare, deci nu suntem peste măsură de intrigăți de acest comportament. Iar dacă mai adăugăm și faptul că uneori educația lasă impardonabile goluri la capitolul maniere, ajungem să înțelegem pe deplin manifestările unora dintre colegii noștri. Și totuși rămâne o interogație fără răspuns: cui folosește asta?

Colegiul de redacție al revistei Booklook

EPIGRAMIȘTI CU TEMELE FĂCUTE

UNUI ACTOR

Mimând partida de amor
Îți pare simplu, o postură,
Da-n viață nu-i așa ușor,
Deci ia-ți, neapărat, dublură.

TESTAMENT DE FUMĂTOR

Las în scris a mea avere
Și, părinte, vreau să-ți spun,
Când o fi la tămâiere
Folosește doar... tutun.

Dumitru Hangu

PERECHILE LA POTOP

Perechile, țâșnind din pușcă parcă,
Năvală dau, să prindă loc în arcă
Și hăt, departe, făr' să se grăbească
... Tutunul și răbdarea românească.

ÎNTOARCEREA PESCARULUI

Lihnit de foame și setos, firește,
De cum se coborî pe mal, din lotcă,
Bău pe loc un blid cu borș de pește
Iar de mâncare-nfulecă o votcă.

Mihai Moleșag

TRUBADURUL IRONIST

DECLARAȚIA UNUI MEDIC CARDIOLOG

Nu voi începe c-un prolog...
Pentru că-s bun *cardiolog*,
Aș vrea întâi ca să te rog,
Să îmi ascuți un monolog:
Să-ți spun ce am în *miocard*,
Simțirile care mă ard,
C-aș cheltui întregul card,
De faci cu mine vreun bastard...
Că-n *auricule*, e-un dor,
Asemenea unui amor
Și care e *pulsat* de zor,
Să mă îndemne să te-ador...

Dar, în *ventricule* îmi vin
Globule pline de venin,
Că tu iubești un alt vecin,
Iar asta pentru mine-i chin...

Că la mine în *artere*,
Fierbe sângele-n durere,
Iar *inima*-mi vrea să spere,
Că-i vei da tot ce-ți va cere:

Pe *jugulară*, un sărut,
(Asta așa la început)
Și-un alt sărut, să te ajut,
Ca să îmi cazi la așternut.

Apoi, vreau *pulsul* să-ți măsoar,
Ca specialist, nu amator,
C-aș vrea cu tine să mă-nsor,
Dacă prin *cord* ai vreun fior

Și ești putred de bogată,
Ai o vilă, fără rată
Și-o mașină achitată...
Eventual, mai ești și fată...

Doru Melnic

DIN ȚINUTURILE TROVANȚILOR

CONSOLARE

Tradus de ea nu-i primul caz,
Credea că l-a ucis veninul,
Dar face azi haz de necaz,
Că a pățit-o cu vecinul.

NODUL GORDIAN

Nod în papură el cată
La nevasta cam vioaie,
Vrea s-o prindă doar o dată,
S-o deznoadă... în bătaie.

Mihai Sălcuțan, Buzău

ALTE VREMURI

Vremurile-s grele, dar spre viitor
Fetele aspiră și-n înghesuială
Caută pe-acela care-n dormitor
Le-mplinește visul... de căpătuială.

PERFEȚIUNE

O căsnicie-așa frumoasă
Eu n-am văzut deși-s bunic,
Ea merge-n față inimoasă
Iar el în urmă... „mucenic”!

George Eftimie, Buzău

EPIGRAME ÎN FORMULE EXACTE

INVERSIUNILE VIEȚII

Cu statutul de burlac,
Soața-l prinse la „madam”;
Iute el sări pe geam...
Deci tradus: din puță-n lac!

BOTOȘĂNENII ȘI UNIREA

Dăinuie din plin iubirea,
Cronicile-s temperate,
Toți sărbătorec Unirea
Însă-n grupuri separate!

DORINȚĂ

Elevul nostru are-un crez
Și crede el că asta-i „cool”,
La mate ca să fie... **nul**,
Iar la română un ... „romglez”.

EPIGRAMIȘTII DE AZI

Iau ca ținte în demersuri
Din metehne ale vremii,
Le așează-n patru versuri
Și... aleargă după premii!!

NOUA SECRETARĂ

Hotărâtă să nu-ncurce
Și să fie un bun vector,
Are țel: ca să tot urce...
Pe director!

MODIFICĂRI ÎN TRANZIȚIE

Dus e timpul celor care pot,
Dând din coate, să obțină tot;
În băltoaca plină de miros
Azi e-a celor cu obrazul gros.

CONSTATARE

Prostul simplu - spune cineva -
S-ar mai vindeca ceva-ceva;
Niciun tratament n-ar fi destul
Pentru prostul care e fudul.

Prof. Georgică Manole, Botoșani

INTRĂ PLIN DE CURAJ ÎN BOOKLOOK

DOI ÎNDRĂGOSTIȚI LA O PARTIDĂ DE ȘAH

Au luat partida-n joacă
Nedorind ca să-și dea mat,
Dar văzând cum se atacă
Sigur parcă merg spre... pat!

UNEI PROSTITUATE

Pe centură zilnic vine
Și la trecători zâmbește;
M-am gândit să-i fac un bine,
Mâine îi aduc un... pește!

TOT MAI PUȚINE FETE MARI?

Întrebând-o azi pe Dana,
Mi-a răspuns cu întristare:
Cred că nici Fata Morgana
Nu mai este fată mare!

UNEI ECHIPE DE FOTBAL

Eram sigur că-o să piardă-
Comenta unul mai hâtru-
N-au bătut echipa gazdă,
Dar bătură pe arbitru!

Ioan Nitu, Vama, Suceava

PUBLICITATE

Familia Shmoukler fabrica numai cuie, de generații. Într-o zi, tatăl i-a spus fiului său:

– Solomon, au trecut 30 de ani de când mi-am luat concediu. Te las la conducere și plec cu mama ta o lună, să mă odihnesc.

– Tată, dar eu știu doar să fac publicitate, altceva nu înțeleg!

– Fiule, depozitele noastre sunt pline! Vinde cuiele puțin câte puțin, iar într-o lună revin. Două săptămâni mai târziu, tatăl primește o telegramă: „Tată, vino urgent cuiele terminate”.

Așa că tatăl se întoarce și întreabă:

– Cum cuie terminate?

– Tată, am făcut un anunț... Privește! Fiul arată panoul, pe care se află Iisus pironit pe cruce, cu inscripția: „Cuiele Shmoukler – au ținut de 2000 de ani”.

Tatăl este șocat:

– Solomon!!! Ai înnebunit? Cum l-ai putut pune pe Isus pe o reclamă?!! Vrei mai multe pogromuri? Scoate-l imediat!

Fiul a scos anunțul, a crescut producția de cuie, tatăl s-a întors în vacanță. Două săptămâni mai târziu, tatăl primește din nou o telegramă: „Vino tată urgent cuie iar terminate”. Tatăl se întoarce:

– Ce, din nou o bombă publicitară?

– Da, dar nu-ți face griji. Nu l-am pus pe Isus, așa cum ai vrut tu. Tatăl se uită la reclamă. Arată o cruce goală, fără Iisus, și inscripția: „Dacă ați fi avut cuiele Shmoukler...”

Dorel Schor

UN PERFORMER

DEZNODĂMÂNT

De tinerel i-am stat în gât,
Mă detesta, o știu prea bine
Și-atât de tare m-a urât
Că s-a căsătorit cu mine.

SIMILITUDINI

S-a demonstrat de-atâția ani,
Politica înseamnă bani,
Plătești de vrei să intri-n ea,
La fel ca la vecina mea.

RELAȚII DE VECINĂTATE

Am fost la tipa de la trei
Să-i cer o cană de ulei,
Mi-a dat și ea cât a putut,
Deși ulei nu a avut...

POZIȚII IRECONCILIABILE

Când m-a-nșelat c-un tinerel
Am înghițit, n-am divorțat,
Dar n-am putut s-o iert defel
Când am aflat cum a votat.

„MAESTRUL”

În lumea literară care
Ne fascinează și incită
El e un bolovan de sare...
(Se lasă lins de orice vită).

Florin Rotaru, Buzău

GAVOTA RONDELURILOR IRONICE

RONDELUL UNUI VIS

Visam că beau o țuică fiartă
și fac un poker cu băieții,
având pe masă miza vieții,
jucam și azi cu mână moartă.

Nu mi-au intrat deloc valeții
și n-am decât o chintă spartă...
Visam că beau o țuică fiartă
și fac un poker cu băieții.

Cât masa au ajuns nămeții,
dar mă trezesc. Ce crudă soartă!
Soția are chef de ceartă
și văd că s-au încins pereții.

Visam că beau o țuică fiartă...

Ilie Bâtcă

RONDELUL BEȚIVANULUI

Am băut doar banii mei
Și m-am îmbătat. Și ce-i?
Că doar n-am băut ulei,
Ci coniac cu stele trei.

Iar pe străzi și pe alei,
Eu mergeam ca pe polei,
Am băut doar banii mei
Și m-am îmbătat. Și ce-i?

Am ajuns acasă „clei”,
Iar nevasta, „pe scânteii”,
M-aștepta c-un retevei,
Mi-a și dat vreo două-trei,

C-am băut și banii ei.

Constantin Bucos

RONDELUL UNUI BEȚIV NOTORIU

Tu cere-i milă sticlei de rachiu
Și nopților pierdute în zadar,
Când petreceai tu cu amicii, dar
Regreți acum când este prea târziu.

Că ar putea rămâne, n-ai habar,
Pe drumuri, chiar orfan iubitul fiu,
Tu cere-i milă sticlei de rachiu
Și nopților pierdute în zadar.

Gândește-te cât ai greșit, că știi
Prieteniiile nu-s la pahar
Și dă-le-un sfat și celorlalți, măcar
Acum cât tu mai ești exemplu viu!

Și cere-i milă sticlei de rachiu!

Georgeta Paula Dimitriu

RONDELUL DUNĂRII

Pe Dunăre de-ar curge vin
Doresc ca forul mondial
Să pună embargou total,
S-avem noi de băut, din plin,

Fără adaos comercial,
Chiar și la Pontus Euxin;
Pe Dunăre de-ar curge vin
Doresc ca forul mondial

Să-mi dea o casă-n Severin,
Sau în vreun port pe litoral,
Că-n Iașul cel patriarhal
Să locuiesc, ar fi un chin

Pe Dunăre de-ar curge vin.

Constantin Iurașcu-Tataia

PRINȚESĂ ÎN REGATUL EPIGRAMEI

STILISTUL ȘI MANECHINA

Văzând că-i plină de talent,
A pus pe stilul ei accent,
Dar în culise, fără rochii,
A pus și mâna, dar și... ochii.

MODERNISM

S-a constatat pe plan intern
Că scade laptele matern
Crește-n schimb pe la cucoane
Producția de silicoane!

Constanța Apostol, Galați

UMORUL VIEȚII DE ZI CU ZI

"MENU" DE PENSIONARI

După o plimbare cu grad ridicat de nostalgie – alături de prietenul meu din copilărie – prin parcul Stalin/Herăstrău/Mihai I, ne oprim să cinăm după colț (á côté de), la City Grill. Instalați la o masă în curticică, suntem întâmpinați de un tinerel care se recomandă „Mirel, cu ce vă pot servi”. După care, Mirel ne aduce “meniul”, inscripționare care ar fi oripilat-o pe Nurița Ghiță, profesoara mea de română din clasa a cincea. Căci mulți din leatul meu au avut nota scăzută când au scris „meniu” în loc de „menu”. Ca să fac aici o paranteză, paradigma zice că limba evoluează, dar, în spirit dialectic, putem spune la fel de bine că „involuează”; alegerea în acest caz fiind pur subiectivă. Să ne întoarcem deci la Mirel care, constatând, cu spiritul lui de observație ridicat, etatea clienților, ne anunță că „avem și meniu de pensionari”. La care cei doi bătrânei, cer să vadă meniul alcătuit după necesitățile vârstei a treia (non multa sed multum). „Păi vi-l citesc eu, că îl am pe tabletă”. „L-am dori fizic”, este răspunsul nostru, perfect justificat, așa zice. Termenul îl derutează pe Mirel care este nevoit să recurgă la ajutor dinafară (dar nu dinafara stabilimentului). În consecință, este chemată Anișoara, care îl scuză pe Mirel, căci „este prima lui zi la noi”. Ne reînnoim cererea, Anișoara pleacă într-o expediție de descoperire, de unde se întoarce dezolată....„S-au rătăcit foile!” Aici, Mirel reînnoiește oferta cu tableta, iar noi, constrânși de împrejurări, o acceptăm. „Trei mici cu bere și cartofi prăjiți; cârnați oltenești cu piureu; sau rata... rata... rata...” Cu prezență de spirit, și spirit de într-ajutorare Anișoara preia tableta și completează „...sau ratatele cu doi papanashi”. Pensionarii schimbă între ei privirile adecvate momentului lingvistic de excepție, iar subsemnatul pune întrebarea cheie: „Și câte ratatele primim?” Întrebarea generează o noua excursie a Anișoarei la „headquarters”, răspunsul fiind – univoc și fără echivoc – „una”. Ca să plusez, zic: „Am putea avea două ratatele și un singur papanas?” „Nu”, replică sigură de ea Anișoara, „ăsta e meniul!” Dar diavolul din mine nu se lasa: „Deci nu putem avea o ratatulă pară”. „De unde pere, domnule?” Sesizez prompt că este momentul potrivit pentru a introduce „teoria gramaticală a pereii”, una dintre numeroasele teorii pe care încă nu le-am patentat oficial. Deci le zic celor doi grilliști „Voi realizați că a numi para „pară” este o eroare gramaticală?” Priviri nedumerite... “De moment ce este doar una, ar trebui să i se zică „impară”. Pe copiii voștri ar trebui să-i învățați forma corectă: o impară, două pare.” (și nu, „pere”). Fețele tinerilor denotă o totală confuzie, asociată cu un început, totuși disimulat, de iritare...

PS: Din considerente de confidențialitate, numele folosite, Mirel și Anișoara, sunt pur ficționale. Deși, astea sunt numele pe care le-aș fi ales cu certitudine dacă erau copiii mei. Ca să fiu sincer, mă gândisem inițial la „Ionel și Mărioara („Ce-a găsit Ionel la Mărioara...”), dar mi-au părut prea “rurale”. Și cum băiatul avea o față perpetuu mirată...

Sorin Finchelstein din Canada, în vizită pe plaiurile natale

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

MUZA PICTORULUI

A avut, odinioară,
Sâni de măr și corp de pară,
Fructele le-a mai păstrat
Numai că le-a inversat.

Monica M. Condan

PRUDENȚĂ PE LITORAL

Azi marea face valuri line,
E foarte liniștită, dar
Cum încă nu înot prea bine,
M-am agățat de-un salvamar.

Adela Cotul

POLITICA ȘI POLITICIENII ÎN RITMURI TRISILABICE

GUVERNE IRESPONSABILE (am)

Observ cum românii au viața mai grea,
În țară, schimbări când guvernele-amână:
Căci una-i cu gura căscată să *stea*
Și alta-i, cu ea, tot așa să *rămână!*

REMANIERI GUVERNAMENTALE

Zilnic îi trec pe români mulți fiori
„Noii” miniștri, aduși prin transfer:
Celor purtându-și ieri *capul în nori*,
Azi le iau locul *picații din cer*.

„COLEGIALITATE” (an)

Un corupt *deputat*
S-a trezit reclamat
De-un coleg, *senator*
Nemilos turnător.

ROMÂNIA PROEUROPEANĂ (am)

Cum **rușii la colț ne așteaptă**,
Iar altă ieșire azi nu e,
Decizia noastră-i deșteaptă:
Rămâne ca membră în U.E.

GESTURI DE SUCCES ÎN POLITICĂ

Astăzi, pe „sus”, e mereu auzit
Al ghiftuitului porc *grohăit*,
Iar când e vorba de alba lor pâine
Vezi *guduratul* flămândului câine.

ATENȚIE GUVERNANȚI! (an)

Manevrând cu hoții și-uneltiri,
Dup-un vechi și parșiv obicei,
Veți stârni în popor **răzvrătiri**
Ce-ar **lovi în aleșii mișei!**

ÎN POLITICA ROMÂNEASCĂ (am)

„Un bou ca toți boii”, ajuns la putere,
Promise-n campanii doar lapte și miere,
Dar astăzi, banditul ne minte de stinge,
Iar pentru avere, **el pupă și linge!**

ROMÂNIA „MODERNĂ”(da)

Țară destul de săracă
De „hărțuiți sexuali”,
Căci, pe românii vocali,
Grija de alții îi... (f)reacă!

PARLAMENTUL(an)

Un organ, deseori, impotent
Ce votează doar legi de doi bani
Și devine mereu insolent,
Când e vorba de oameni sărmani.

„URARE” POLITICIENILOR (am)

De-aveți iar pe liste minciuni,
Nu vreau să le dau vreo crezare,
Având pentru voi, drept „salvare”,
Doar ploaia de foc și tăciuni!

COALIȚIE INEFICIENTĂ (da)

O guvernare satanică
Ce s-a crezut una magică,
Dar, provocând chiar și panică,
A devenit azi prea tragică!

VOTANTUL „ANALFABET” (an)

Păcălit diletant,
De-un partid derutant,
Ce o ia peste bot
Căci la urnă-i netot.

DUM SPIRO, SPERO (am)

Trișați de-un partid prea **satanic**,
Sperând la o lume mai dreaptă,
De veacuri românii așteaptă
Guvernul ce-ar fi mesianic!

Mihai Haivas

SCRISUL NOBIL CU STILOUL

De mic copil am urât cerneala. În clasele primare, mergeam la școală cu tocul în penar și călimara în ghiozdan. Singura materie la care aveam note mici era caligrafia. Liniile verticale ale literelor trebuiau îngroșate, mie asta nu-mi ieșea niciodată. Când îmi făceam temele, rupeam două-trei foi pline cu picături de cerneală, până reușeam o pagină fără pete. Permisivitatea să folosim pixul a fost mană cerească pentru mine.

Cu mici excepții, poeziile din adolescență, primele mele texte literare au coincis cu apariția internetului. Am intrat pe câteva site-uri literare și am postat timid, ba o poezie, ba o povestire scurtă. De atunci, în mod natural, scriu direct pe calculator. Am alături un notes pe care îmi notez mici idei, de exemplu rime alternative. Dar atât, nu știu cum aș putea pregăti un manuscris pentru editură altfel decât pe

calculator.

Să vă spun cum a demarat acțiunea din această povestire. Acum câțiva ani, am ajuns la Mangalia, la o reuniune a conducerii Uniunii Scriitorilor. În ciuda participării selecte, inclusiv a unor invitați de peste hotare, erau admise în fundul sălii și persoane din exterior. Pe mine mă luaseră câteva doamne, mai mult pe post de șofer. Una din temele reuniunii era scrisul nobil cu stiloul. Mașina de scris era tolerată, dar calculatorul era declarat dușmanul unui scriitor adevărat. Personalitatea scriitorului nu rămâne intactă decât cu stiloul în mână. La calculator devii un fel de robot, nu te diferențiezi cu nimic de ceilalți birocrati care stau în fața ecranului.

A doua zi dimineață, m-am trezit, mi-am făcut cafeaua și am intrat în birou, să-mi citesc e-mail-urile. Dar, surpriză! În locul laptopului era o mașină de scris Remington. Alături erau două ziare și un teanc de plicuri cu corespondența zilnică. Le-am citit, în timp ce îmi beam cafeaua și am răspuns la două scrisori primite de la confrăți. Cu stiloul, bineînțeles. După care am vrut să bat la mașină o poezie care îmi umbla prin minte de câteva zile. N-am reușit, panglica tușată era atât de uzată, încât era găurită pe ici pe colo. M-am îmbrăcat, am ieșit din casă și am pus plicurile de răspuns la o cutie poștală. Pe urmă am căutat un magazin să-mi cumpăr o panglică tușată nouă.

În dimineața următoare, mașina de scris dispăruse. În locul ei, am găsit un teanc de foi și trei stilouri frumoase. Se pare că eram colecționar. Le-am încercat pe rând, toate alunecau pe hârtie ca unse. L-am ales pe cel care îmi stătea cel mai bine în mână. Am scris o pagină de proză și, când am terminat, nu mi-a plăcut. Câteva cuvinte erau tăiate și înlocuite deasupra cu sinonime. Un paragraf întreg era hașurat. Pe lateral trona, scrisă vertical, o frază încercuită și o săgeată indica locul unde urma să fie inserată. A trebuit să rescriu întreaga pagină, nu putea ajunge așa la editură. În timp ce copiam, mi-au mai venit câteva idei de modificare, dar am oftat și am renunțat la ele. Mai binele e dușmanul binelui.

Peste încă o dimineață, în birou trona o călimară masivă din cristal, câteva pene de gâscă și un cuțitaș cu care să ascut vârful. După ce am stricat definitiv două pene, am reușit să o aranjez satisfăcător pe ultima. În schimb, scrisul nu prea mi-a reușit. Dacă țineam pana greșit, ori zgâria, ori lăsa o pată mică. Mai pe seară am fost la un cenaclu literar. Unul dintre

scriitori, cel mai tânăr dintre noi, povestea: Am auzit că un român, Poenaru, a inventat o sculă nouă pentru scris, i-a spus stilou. Are o rezervă de cerneală și nu mai e nevoie să îl întinzi în călimară. Un poet mai în vârstă se strâmbă: Dezgustător! Nimic nu e mai nobil decât scrisul cu pana!

În dimineața care a urmat, mi-am băut cafeaua în bucătărie. Mi-era teamă să intru în birou, oare astăzi ce urma să găsesc acolo? Tăblițe cerate, papirusuri? Într-un târziu, mi-am luat inima în dinți și, cu eroism, m-am îndreptat către masa de lucru. Am rămas în ușă, încremenit și mi-a venit să plâng de bucurie. Laptopul meu mă aștepta, cuminte, iar de pe ecran îmi zâmbea soția, o fotografie făcută cu ani de zile în urmă, pe malul mării. M-am dus și am pupat ecranul. Deși tocmai o văzusem în bucătărie, brusc mi se făcuse dor de chipul ei!

Dan Norea, Constanța

ȘEFII ȘI SUBALTERNII VĂZUȚI DE CLASICI AI EPIGRAMEI

ȘEFUL

Chiar dacă știi un drum mai drept,
Tu zici ca el, la o adică,
Va fi convins că-i mai deștept
Și va uita să-ți poarte pică.

CONCLUZIE

Nimic în viață nu-i etern,
Afară, poate, doar de cheful
Cu care orice subaltern
E gata să-și bârfească șeful!...

Sorin Pavel

UNUI ȘEF ÎNFUMURAT

Urcând pe scara ierarhiei
Ai dat în patima mândriei
Și ai uitat, cred, bunăoară,
Că scara urcă și coboară!

Sin Arion

SUBALTERNUL

Există între șef și el
O armonie, ce evocă
Un sentiment exact la fel:
Antipatia reciprocă!

Sorin Beiu

ȘEFULUI MEU

Șeful meu e el anost,
Dar n-am spus c-ar fi și prost,
Ei, dar ce e drept e drept:
Nici n-am spus că-i vreun deștept!

L.St. Bogza

RĂSPUNDEREA

Greșeli se fac și azi de toate,
Dar, oricum, nu din vina lui!
Noroc că pentru tras păcate
Mai are subalterni destui!

Dimitrie Jega

UNUI PROTEJAT

Pe post, cu pila și norocul,
Tu nu faci purici, negreșit,
Că omul nu sfințește locul
Când nu-i la locul potrivit.

Giuseppe Navarra

AVANSARE

Să m-avanseze l-am rugat,
Dar șefu-a spus că n-are chef!
M-am dus atunci la „doamna șef”...
Ea a avut, și-am avansat!

Leonida Secrețeanu

DEMNITATE

În fața unui șef admit,
Indiferent ce griji mă mână,
Să mă prezint descoperit,
Nu însă cu căciula-n mână!

O ȘEFĂ

Cu gingășia grațioasă
A sentimentului matern,
Sărută un cățel de rasă
Și țipă la un subaltern.

Ștefan Tropcea

Selectate de Mihai Haivas

ECOURI CLASICE

Duhuri precum Păstorel
Se-ntrezesc la un apel
Glăsuind din veac: – Alo!
Sunt eu, Nicolas Boileau...
Zăboviți cu mine-un pic,
Citez din *Art poétique*:
Zadarnic vrea, prin versuri, semețul autor
S-ajungă sus, pe culmea Parnasului, ușor;
Al Muzei suflu tainic din cer când n-a simțit,
Iar steaua-i din născare poet nu l-a menit,
În strămta lui gândire rămâne pururi sclav,
E surd pentru el Phoebus, iar Pegaz cu nărav.

O, voi, ce vreți a scrie, cuprinși de-nvăpăiere,
Urmând de bunăvoie spinoasei cariere,
Nu încercați în versuri zadarnic să lucrați,
Nu socotiți drept geniu iubirea să rimați;
Fugiți de-a ei ispită ce v-a ieșit 'nainte,
Vă măsurați puterea, precum și-a voastră minte.
În spiritele-alese natura pune haruri,
Ea știe să împartă la toți poeții daruri;
Oricare-ar fi subiectul, glumeț, sublim chiar fie,
Să puneți sensul frazei cu rima-n armonie,
Zadarnic se tot ceartă că nu pot sta-mpreună,
E doar o sclavă rima și-i drept să se supună.
Dați lectorului numai ce-i face lui plăcere,
Purtați cadenței grija unei urechi severe,
Ca totdeauna sensul, cuvintele tăind,
S-oprească emistihul, o pauză vestind.
Respectul pentru limbă voi pururi să-l aveți,
Chiar dacă-n mari excese ar fi ca să cădeți.
Zadarnic îi dați frazei un ton melodios,
Când vorba nu-i la locu-i, e versul vicios
Și mintea nu admite pomposul barbarism,
Nici versul care-nchide semețul solescism.
Când nu-i stăpân pe limbă, oricât ar fi de mare,
Poetu-ntotdeauna e scrib fără valoare.
Lucrați încet, chiar dacă imboldul vă zorește,
Să nu vă-ncânte stilul ce-aleargă nebunește;
Un stil vioi ce-ncearcă să făurească rime,
N-arat-atâta spirit, cât slabă istețime...
Și-acum, ca încheiere, un spirit de satiră:
Tot prostu-și află unul mai prost care-l admiră!

Victor Iosif

DOI UMORIȘTI CU TALENTE DE SPADASINI

Urmare a unei șarje amicale lansate de Sorin Finchelstein la adresa terțetului Bujenită-Haivas-Deutsch din redacția revistei ieșene Booklook, Eugen Deutsch, mânuitor neîntrecut al sonetului, răspunde folosind arma lui favorită; la care, SF replică în mod similar.

CEI TREI CU MUȘCHII TARI ȘI

MARI

De-s atacați, Cei Trei Cu Mușchii Tari,
Fiind, în orice luptă, bravi ostași,
Lovesc în partenerii cârcotași
Chiar dacă și aceștia-s temerari.

Cum sunt în poezie, sigur, ași,
Urcând pe niște vajnici telegari,
Se-avântă-n zbor, pe rime-armăsari;
Că-s comandori, sau cel puțin frunțași.

Dopați cu câte-o Grasă de Cotnari,
Celebrii spadasi porniți din Iași
Înving, la scor, oricare adversari;

Toți sunt, de este cazul, și abrași,
Șăgalnici, fanteziști, un pic ilari
Și, bineînțeles, mult **Booklook**-ași!

MAGIA VERII

Semeață sub a cerului cupolă,
Și mândră foc de bustul ei lumesc,
Dansa, pe lângă clovnii ce glumesc,
Cu coada sa, sirena cea frivolă...

Iar show-ul ei, nițel carnavalesc,
Închipuia din tumbă-o farandolă
Căci ea, rămasă fără de busolă,
Visa la jocul pur, copilăresc...

Teleportată la-nceput de vară
Din lumea-i paralelă... literară,
Ea cochetase mai întâi cu șahul,

Ba chiar și cu amorul conjugal;
Azi debutează însă-n almanahul
Ce-ar anima sezonul estival.

Eugen Deutsch – Booklookaș

CEI TREI CU MUȘCHII MARI ȘI

TARI

De-s atacați, Cei Trei Cu Mușchii Tari,
Pe drumurile ce converg la Iași,
Dumas ne spune, se arată Iași,
Iar inima le cade în șalvari.

Cum vor să aibă grijă de urmași,
Deși pretind a fi justițiar,
Ciubuce consistente în dolari
Acceptă-n calitate de nănași.

Îi vezi bând cot-la-cot cu bișnițari
În crășme rău-famate din oraș,
În matoleli stropite cu Cotnari...

Piliți când sunt, se-arată **Booklook**-ași,
Mergând împleticit prin Păcurari,
Cei Trei Cu Mușchii Tari făcuți la Iași.

ALMANAHUL DE VARĂ

Sub a lui Michelangelo cupolă,
Un apogeu aproape ne-lumesc,
Pios azi mă închin, și nu glumesc,
Nu simt vreo dispoziție frivolă.

Dar stați, căci un elan carnavalesc
Mă-mpinge într-o horă-farandolă,
Un ac într-o magnetică busolă,
Un titirez în joc copilăresc.

Dar îmi revin, ca iarba-n seri de vară-
S-o zic de-o manieră literară-
Rațional, căci doar îmi place șahul,

Mă-ntorc spăsit în patul conjugal,
Doar să citesc în tihnă almanahul,
Perenul meu prieten estival.

Sorin Finchelstein – Cărcotaș

BENEFICIILE RÂSULUI

Culese de pe rețele, cu mulțumiri celui care a scris și a publicat

1. Când râzi de tine, îi dezarmezi pe cei care vor să râdă de tine și eviți posibile confruntări.
2. Râsul dizolvă tensiunile, stresul, anxietatea, iritația, mânia și depresia. După o repriză de râs, experimentăm o stare de bine extraordinară. Și să ne aducem aminte un lucru: dacă nu poți să râzi pe seama unui lucru, nu poți trăi cu acel lucru în viața ta.
3. Cercetările medicale au demonstrat că râsul întărește sistemul imunitar. Studiul comportamentului și al felului în care creierul afectează sistemul imunitar se numește psiho-neuroimunologie. Deși încă la început, această ramură a medicinei începe să câștige teren în încercările de a înțelege relația dintre minte și corp.
4. Râsul reduce durerea prin eliberare de endorfine, care sunt mai puternice decât cantitatea echivalentă de morfină.
5. Umorul ajută la integrarea celor doua emisfere ale creierului: emisfera stângă este folosită pentru descifrarea bancului, iar emisfera dreaptă interpretează dacă bancul a fost sau nu amuzant.
6. Râsul adaugă savoare vieții.
7. Simțul umorului atrage după sine mai multă productivitate, mai multă comunicare și un joc de echipă mult mai eficient.
8. Tuturor ne plac persoanele care ne fac să râdem. Cu cât împărtășești mai mult din simțul umorului, cu atât vei avea mai mulți prieteni.
9. Umorul este echilibrul pentru momentele când trecem prin greutateți.
10. Râsul este echivalent cu exercițiile fizice (în cantitate mică). E ca un masaj al tuturor organelor corpului.
11. Simțul umorului te ajută să accepți inevitabilul, să faci față provocărilor și să ieși din orice situație zâmbind.

Ziua în care nu ai râs este o zi pierdută. Nu aștepta să te îmbolnăvești ca să practici terapia prin râs! Începe astăzi prin a te uita la comedii, prin a citi cărți amuzante și prin a schimba glume cu membrii familiei, prietenii, colegii sau cunoștințele.

MEȘTERUL STIHUTOR DIN BRAȘOV

DUPĂ PRIVATIZARE
Șomerii, dacă mă gândesc
Să-i definesc acuma bine,
Sunt umbre care rătăcesc
În umbra fostelor uzine.
DUPĂ REFERENDUM
Este mare bucuria,
Din hârtii, ușor constăți,
Că acum în România,
Noi suntem nenumărați.

PARALELELE CONCURRENTE

Am fost de două ori trădat
Și urlu ca un lup la stele:
Iubita mea m-a înșelat,
Cu-amantul soțioarei mele.

CONCLUZIE

Pe a vinului cărare,
Dacă omul s-a oprit,
"Pana" prostului, se pare,
E când sticla s-a golit!

OMUL POLITIC

Fără jenă și morală,
De cei mulți puțin îi pasă,
A trecut ușor prin școală,
Și se vede, n-are clasă!

Gheorghe Constantinescu-Geko, Brașov

Booklook nr. 78 pg. 42

PĂȘEȘTE CU DREPTUL ÎN BOOKLOOK

AUTOIRONIE

Ea multe-ar scrie de n-ar fi
Dorința de-a călători;
Dar asta n-ar fi nicio dramă
De n-ar „comite”...epigramă !
UNUI AGRONOM ÎMPĂTIMIT DE CULTURĂ

E tot mai scumpă viața și mai dură
Românu-i însă plin de haz :
Dă iama seceta-n agricultură
El face de „cultură”...caz!

UNEI MODERATOARE LOCVACE

Cu invitați de marcă în emisiune
Ce multe-ar fi avut de relatat,
Când eu deja-ncheiasem ce aveam a spune,
Păcat că timpul lor s-a terminat!...

COLEGIALITATE

În școală e o lege și-o „știință”
Nu se „mănâncă ” prof cu prof
Doar „se degustă”-n în foi de viță
Să nu s-audă niciun... „of”!

SCHIMBARE

De când ne-am tot modernizat
Și coasa a rămas pe hat
Ne-a prins, așa, un dulce „feeling”
Pe semeni să-i cosim cu „bullying”

CONSTRANGERE VERBALA

În loc de „a munci”, cu-n verb a „sta”
Mă simt armonios, reconfortant...
Și de n-ar fi nici verbul „a mânca”
Vă jur c-aș fi de muncă... „săturat”

RUGĂCIUNEA UNUI

PARLAMENTAR

Mai dă-mi, Stăpâne, un mandat
Și dania promisă-i brici,
Fiindcă nu mi-am terminat
O vilă în Miami Beach.

Ana Opran

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

E LUCRU CERT!

Tot străbătând al sorții vad
Și după aspre meditații,
Eu cred în rai, dar și în iad.
Depinde unde-ți faci relații...

ISTORIA

Chiar Herodot, al său părinte,
Iubind-o tare și cu foc,
N-a educat-o mai deloc
Și de atunci ea tot ne minte.

RECORDURI

Un nou record s-a stabilit
Și face cinste țării:
La noi cu mult s-a depășit
Și limita răbdării.

Florina Dinescu Dinu

PERSPECTIVĂ

Această mândră văduvioară
Trei soți pierdut-a și-i cășună
Să se mărite-a patra oară
Știind că are mână bună.

FEMEIA

Femeia este ca reduta,
Doar cei "viteji" o pot avea,
Când crezi c-ai terminat disputa,
O și ocupă-altcineva.

COLAC PESTE PUPĂZĂ

Cu gripa asta aviară,
Tot păsăretu-a dat de dracu'...
Doar pupăza e mai sprintară:
Pe ea, o apără colacu'!

Viorica Găinariu-Tazlău

REMEMORÂND DIN CLASICI

DILEMA

Trecând prin centru nenea Nae
Bătrânul curtezan de viță
Văzu, privind într-o vitrină
O foarte nostimăconiță.

Apropiindu-se de dânsa
Cu chibzuința sa acerbă
O auzi cum își șoptește
- Frumoasă rochie, superbă!

- Vă place mult? Întrebă Nae
- Superbă, spuse ea din nou:
- Dacă atât de mult vă place
Permiteți-mi, v-o fac cadou.

Și au intrat în prăvălie
I-a mpachetat-o, a plătit-o
Și foarte-amabil, nenea Nae
Politicos i-a oferit-o.

Conița, tânără și tandră
Voind să-și compezeze gestul
L-a invitat la ea acasă
Și-acasă... înțelegeți restul.

Un studio de pluș cu perne
Lumină roșie, domoală
Și dezbrăcându-se frumoasa
Rămase goală, toată goală.

Frecându-și palmele-amândouă
De doru-i Nae se sfârșea
Și-i savura din ochi șoptindu-și
Așa, așa, așa, așa!

- Hai vino, îl imploră dânsa
Nerăbdătoare și lascivă
Hai vino, vino mai degrabă
Că nu-ți stă nimeni împotrivă...

Bătrânul crai șopti ca prostul
Plimbându-și ochii pe femeie,
- De broască mi-am făcut eu rostul
De unde-mi fac rost și de cheie?

Ion Pribeagu

SLALOM PRINTRE EPIGRAMIȘTI

GER MARE

Au înghețat pământ și apă,
Iar noaptea tremurăm în pat,
Că e un ger cumplit de crapă
Și pietrele de la ficat!

Nicolae Bunduri

CONDIȚII EXTREME

Atâta ger s-a-nregistrat
Pe-ntregul nostru continent,
Încât, aseară, a crăpat
Un bolovan... în Parlament!

Florin Rotaru

PRIMĂVARA

Sus pe culmile cărunte,
Gerul se înmoaie,
Iar turiștii vin să-nfrunte
Munții... de gunoaie.

Virgil Petcu

IARNA

E așteptata feerie,
Cu ger și cu zăpezi curate,
Ce vine pentru Primărie
Tot timpul pe neașteptate!

Gheorghe Bâlici

Gheorghe Bejenaru, un grafician satiric vizionar. Desen din anul 1993

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

"GĂINA CARE CÂNTĂ"

Ține frâiele în mână
Arătându-se bărbată;
Parcă o și văd bătrână
Cu probleme de prostată!

INFIDELA

Cu nonșalanță, pe alei,
Prin parcuri sau terase,
Apare tot cu soțul ei
În coarne și în oase.

Mihaela Kerestely

VITEZOMANUL GICĂ

Conducând mereu cu spor,
Vremea, nicidecum, n-o pierde;
Când apare-un semafor,
Suflă și... devine verde!

UNEI SALARIATE

În postul ei cât a lucrat,
Făcea întruna boroboațe,
Dar pân' la urmă a "zburat" ...
Taman la șeful ei în brațe.

Rodica Hanu-Pavel

SĂ NE AMINTIM DE ÎNCEPUTURI

Eu, într-o epigramă ce ție nu-ți plăcu,
Am scris că nu-i femeie care să spună: – Nu!
Tu, Fabulla, făcându-mi în ciudă, dinadins,
De trei ori până-acuma iubirea mi-ai respins.
Nu fi atât de aspră! Femeia, negreșit,
E bine să reziste... dar nu la nesfârșit!

Martial, trad. Tudor Mainescu

Trimisă la redacție de Liuba Patriciu, Iași

DOAMNĂ DE ONOARE LA CURTEA EPIGRAMEI

CONFUZIE

Orelistul lui i-a indicat
Romanița zilnic, doar odată.
Și-a intrat săracul în păcat,
Fi'ndcă fata este măritată ...

LA O ANIVERSARE DE 80 DE ANI

Bem cu toții-aici la mese
Opt decenii de succese ...
Dar cu optul răsucit,
Vom serba la infinit.

LA SĂRBĂTOAREA UNOR COLEGI

Doresc și eu acuma să toastez,
Închin paharul pentru a porni
Un șir de preamăriri să vă urez,
Dar teamă mi-e că nu mă pot opri.

DIALOG CU UN FOST COLEG DE LICEU

- Ani mulți trecut-au de la absolvire
Și ai ajuns ministru! Groasă-i gluma,
Că-n școală nu știai de înmulțire ...
- Așa e, nici atunci, dar nici acuma.

PREZIDENTIALĂ

Klaus m-a îmbătrânit
Cu un trai nenorocit.
Dar acum, cu Nicușor,
Cred c-aș prefera să mor.

ÎN PROFESIE

La muncă eu nu m-am mai dus,
Oricum n-am fost prea competentă,
Încât colegii toți mi-au spus
C-absența mea-i mereu prezentă.

MIRELE

La nuntă cică e frumos
Să-i cumpăr flori miresei mele
Și am ales ceva gustos:
Îi duc în pungă floricele.

CLASIFICAREA LUMII ÎN RAPORT CU EPIGRAMA

În epigramă unii-s autori
(Au multe publicații sau nu prea),
Există critici, sunt și cititori,
Iar alții ... nici n-au auzit de ea.

EPOCA RAȚIUNII

Iluminismul a adus schimbare
În toată Europa, evident;
Am vrea și noi acum iluminare,
Dar nu ne lasă prețul la curent.

EPIGRAMATICĂ

O epigramă are haz,
Ea râsu-l poate provoca,
Sau te adoarme - după caz -
Dar stai și-ascultă, nu căsca!

Cornelia-Livia Bejan

ECCE FABULA

SUPREMAȚIA MĂGARULUI

În curtea unui gospodar,
Din acareturi, un măgar
A fost ales ca mare șef
Ce poate face după chef
Prin acaret și pe moșie,
Legea lui cu măgărie.
Calul, chiar și oile
Ascultând părerile,
Au aflat că-i de prăsilă
Și i-au acordat cu milă
În cuvinte șugubețe:
Cum urmașii o să-nvețe
De străbunul lor ce știm,
A dus în Ierusalim,
Unic Sfânt, Iisus cel demn,
Iar pe spate, toți au semn
Crucea ce e creștinească
Și pe toți să îi ferească
De necazuri și de rele
La cei care fac belele.

Ca măgar, avea și fițe:
La mai multe măgărițe,
Le-a cerut urmași cu fapte
Și să dea și mai mult lapte
Că se cere la export...
Să n-aducă din import
Un produs, ce-ar fi în van,
Plus cu tva pe ban!

I-au recunoscut aportul,
Minus vaca, ce cu votul
S-a opus și era dârză,
Fiindcă ea făcea și brânză
Și iaurturi și smântână...
Totul este de prisos
Ca o bârfă pe din dos.
Șef, măgarul e erou
Fiindcă vaca n-avea bou!
În așa gospodărie,
Legea e de măgărie!

SEMI-MORALĂ

Când auzi că în sistem
Sunt mulți șefi ce au harem,
Cert, „vedetelor” se știe,
Le ierți orice măgărie!

Viorica Găinariu Tazlău

STIHURI PLINE DE UMOR DIN STRHAIA

EU AM ALES

De vinuri, droguri și cafea
Eu n-am știut în viața mea,
Cât despre dame ce să spun?
Că nu renunț la ce e bun.

INSTANTANEU ȘCOLAR

Chiar în spate la o școală
Mulți elevi de zor fumează,
Fără frică de vreo boală...
Dascălii doar îi veghează!

IPOSTAZĂ DUPĂ IDILĂ

Este rea, dar e și bună,
Prea drăguța mea vecină,
Vestea bine nu prea sună...
Că azi fac penicilină!

GREIERELE ȘI LĂCUSTA

Ne duce gândul foarte rar
Spre unele insecte, dar
Acum când eu de ele scriu
Delicatese-s în meniu.

Vasile Vulpașu, Strehaia

ÎMPĂTIMIT AL RONDELULUI IRONIC

RONDELUL PEREI MĂLĂIETE

Priveam, preocupat, în sus,
sub părul nostru dat în floare,
era devreme, era soare
și eu eram binedispus.

Când astrul zilei a apus
nici n-am știut și, prin urmare,
priveam, preocupat, în sus,
sub părul nostru dat în floare.

La fel, și-n ziua următoare,
și-n altele, priveam ca dus,
tot așteptând (ași presupus)
o pară mălăiață, mare.

Priveam, preocupat, în sus...

RONDELUL CELOR DOUĂ MERE

La școală, măricel fiind,
Am suferit, dar în tăcere.
Știind că Ana are mere.
La ore, o priveam cu jind

Și-ntr-un ungher visam s-o prind,
Să gust din ele cu plăcere.
La școală, măricel fiind,
Am suferit, dar în tăcere.

Dar de ce, oare, mă cuprind
Aceste gânduri efemere?
Nici de le-ar ține la vedere,
Nu cred că, azi, mă mai aprind,

La școală eu nemaifiind...

RONDELUL AMINTIRILOR

Ce frumos era odată
pe alea cu arțari,
unde zeci de bișnițari
vindeau ciunga la bucată!

Într-o lume cam ciudată,
rătăceam ca doi hoinari...
Ce frumos era odată
pe alea cu arțari!

Eram tineri și sprintari,
tu, cu bluza ta brodată,
eu, cu șapcă demodată
și cu vechii mei ițari.

Ce frumos era odată...

RONDELUL POETULUI REBEL

Încerc să scriu doar un rondel,
Nu un poem de anvergură,
Ceva frumos peste măsură,
Să demonstrez că-s cel mai cel.

Pe Macedonski drept model
Îl iau, din cartea de lectură
Și-ncerc să scriu doar un rondel,
Nu un poem de anvergură.

Îmi trec prin minte fel de fel
De rime, doar de umplutură
Și-adorm, proptit în tastatură,
Visând că eu, poet rebel,

Încerc să scriu doar un rondel...

Ilie Bâtcă, București

***Ce
frumoși
eram
odată...***

D-ALE LUI PĂSTOREL

„Inegalabilul Păstorel, înarmat cu un pistol pe care îl agita nervos, a intrat într-o dimineață în redacția unei publicații. Pentru că-și permisesese să facă aluzii răutăcioase legate de pasiunea epigramistului de a trage la măsea, Păstorel i-a aplicat câteva palme scriitorului Ion Călugăru. Literatul a chemat poliția, dar pistolarul a fugit ca din pușcă. Până seara, fugarul a reușit să scrie chiar și o miniepigramă (*distih! n.n.*) pe această temă: „Călugărul din vechiul schit/A fost măgar și l-am plesnit...”

Apărută în revista Epigrama

UMORUL ZILELOR NOASTRE

„Mărturisirea căprarului Ciucurel, căruia i s-a arătat Drona în pădurea de la Maglavit”.

A treia oară când țipă cocoșul spre cerul singieriu, la Maglavit, în loc s-apară peste arbori Moșul, veni o dronă dinspre răsărit. M-am închinat la ea ca la Madonă cu aripi argintii și păr bălai și capre behăiau spre sfânta dronă fiin'că părea că ninge cu mălai. Nici n-apucați să zic Doamne ferește, că auzii nepământescul glas, deși eu n-o rup bine pe rusește: „krasivii Ciucurel, ti davai ceas!” „Să moară mama dacă am vreunul, că-s amărât și cam provincial, că n-am servicii și nu fac pe nebunul, trăiesc din ajutorul social!” Atunci sfioasă m-a luat de mână, șoptindu-mi „harașo suveranist!” și m-a convins să mă întorc la stână să-nființez partidul comunist.

Mircea Dinescu

SLALOM PRINTRE EPIGRAME ȘI EPIGRAMIȘTI

VLAD ȚEPEȘ

Voievodul nu învie
Și îl înțelege deplin
Că la-ntreaga Românie
Unu singur e puțin.

George Corbu

DEFRIȘARE

E viol la o adică,
Spun și tribunalele,
Că pădurea nu-și ridică
Niciodată... poalele.

George Eftimie

BRACONAJ LA COPCĂ

O oră, două și-aș pleca -
Gândește braconierul -
Și peștele, dac-ar mușca
Așa cum mușcă gerul!

Ioan Frențescu

LENEȘUL ȘI MUNCA

Leneșul o vorbă-aruncă
Și nici aia-n mare grabă:
Mulți îmi zic să trec la muncă,
Însă eu îmi văd de... treabă.

Iulian Bostan

O DOAMNĂ ELEGANTĂ

E impecabil asortată,
Poșeta bej cu pantofiori,
Inel, cercei, brățara lată
C-un lung șirag de-adoratori.

Dan Norea

UNUI FOST ȚĂRAN

S-a-ntors, din când în când, pe-acasă,
Nu la prășit și nici la coasă,
Ci doar s-admire peisajul
Și să își umple portbagajul.

Nicușor Constantinescu

PILULELE DOCTORULUI... ÎN PSIHOLOGIE

EXPLICAȚIA COCOȘULUI

O las să cânte, nu de frica ei,
Ci din patriotism – nu-mi faceți vină –
Să n-aibă timp de-a promova idei
Că poate fi ministru... și-o găină!

IUBITUL MEU SOȚ,

Când „crema” umoriștilor din țară
La Festivalul din Mizil se strânge,
Ar fi și pentru mine-o șansă rară
Să-ți fac și-un bebe cu umoru-n sânge!

DEMNITAR REFUZÂND CARNEA DE PORC

Friptura lui de porc nici n-o gustase
Și musulman știind precis că nu-i,
E cert c-avea motive serioase
Să nu se-nfrupte din... confrății lui...

SOARTA PEȘTELOR

Când traiu-i dur și balta a secat
Și-s chinuiți de crudul vieții flux,
Cei mici se zbat amarnic pe uscat,
Cei mari, pe lângă vreun hotel de lux.

LANSĂRI DE CARTE

La tot mai multe cărți ce sunt lansate
De cei pătrunși de-al scrisului nesațiu,
Progresul evident, e că mai toate
Rămân... pe undeva pierdute-n spațiu!

O BUNĂ SOLUȚIE

La dușmani vei greși de te repezi,
Căci dacă față vrei să faci nevoii,
Le-arăți ce puncte „slabe” ai și vezi...
Cum se izbesc cu capu-n zid ca boii.

SECRETUL SUCCESULUI LA FEMEI

Când cineva obține-aprecierea
Pe drept, mai are șanse să-l întrecă,
Doar boul care și-a păstrat puterea,
Văzut la mare preț de orice vacă!

LA ALEGERE

Fiind o doamnă, caracter integru,
Când s-a surprins cam mult în dubiu stând
Că nu putea opta-ntr-o alb și negru,
Și-a zis c-ar fi corect... să-i ia pe rând.

„LELEA DE LA ORĂȘTIE”

CĂTRE EPIGRAMIȘTI

Deși pareți cumva cam duși de-acasă,
Vă spun cinstit, așa, cu toată stima:
Mă las pe mâna voastră, curioasă
Să văd și cum vă descurcați cu rima!

EROULUI ROMÂN

Aș vrea să vii pe-a timpului aripă,
Să vezi cum progresăm, cum merge treaba,
Să simți că-ți mulțumesc și-n orice clipă
Regret că te-ai sacrificat... degeaba!

Dr. Psih. Gheorghe Bălăceanu

EPIGRAMIȘTI DE REFERINȚĂ

EVOLUȚIE

Un arivist cu mari pretenții,
Ca toți acei de gură buni,
Nu mai recurge la minciuni
Având brevete de „inventii”.

DILEMA SEXELOR

Precum au decretat aceia
Ce azi conduc în lumea mare,
Nu este sexul slab femeia...
Dar e bărbatul sexul tare?!

Nicolae Bunduri, Brașov

CA-N FILMELE CU SAMURAI

PRUDENȚĂ

Mănuind cu sârguință
Sabia de samurai
Am o singură dorință:
Niciun deget să nu-mi tai!

Mihai Batog-Bujeniță

AUTOIRONIA CA SEMN AL INTELIGENȚEI

De opt ori două rime timpanul să-l
lovească

Și-n urmă șase versuri artistic șlefuite,
Prin sens două terțete să fie rânduite.
Cu totul din poem îndepărtă licența,
Îi numără el însuși măsura și cadența,
Nu-ngădui să intre vreun vers slab în

sonete,

Și nicidecum cuvântul din nou să se repete.
Fără greșeli, sonetul e un sublim poem,
Încântă prin savoare, rafinament suprem.”

La urmă, Păstorel afabil
Mă consolă: „Scrib mizerabil,
Ai scris recenzii o grămadă,
Monografiile ce stau dovadă
Că ești prolific, într-un an
Ai publicat și un roman...
Dar sper să faci o faptă bună,
Căci, după ce vei fi plecat,
Posteritatea o să spună:
«Măcar *Sonetul* a scăpat!»”

Victor Iosif

SONETUL RATAT

Juni literați, poeți, artiști
Și venerabili optzeciști,
Vizionari întru umor
Povățuiți de Comandor,
A devenit deja notoriu
(Și îmi asum acest orgoliu)
Că Păstorel m-a desemnat
Pe post de „medium privat”.
Iată, recent l-a convocat
Pe Nicolas Boileau poet,
Ce m-a convins cu un citat
De ce nu pot să scriu sonet:
„Se spune că odată un zeu cu gând ciudat,
Dorind ca să încerce a scribilor putere,
A inventat sonetul cu legile-i severe;
Voind două catrene mereu să potrivească,

SĂ VEZI ȘI SĂ NU CREZI!

O respectabilă revistă de cultură a publicat în numărul 10(202) din luna octombrie a anului 2025, la pagina 83, sub titlul CATRENE DE RÂS ȘI DE PLÂNS, următoarele creații:

PAUZĂ LA SUMMIT CU MICROFONUL UITAT DESCHIS

Șefi de state tari de fire,
Simțind firul că-i subțire,
Pun la cale în tandem
Ce organe-ar transplantare
Să-l întrecă-n ființare
Chiar și pe Matusalém.

TĂCERE MOCNINDĂ

Nu sunt bani pentru sărmani,
Sunt doar pentru sinecuri,
Pentru-amicii barosani
La vedere, nu obscuri,
Și-ajutoare clandestine
Pentru firmele străine...
La calvarurile acerbe
Vulgul murmură și fierbe.

PE CE DRĂMUIESC PRIMARI BĂIMĂRENI BANII

În plină austeritate
Merg primarii la Miami
Să învețe, monogamii,
Sărăcie-a o combate.
O stârpești, și toți o știu,
Numai când o vezi pe viu.

CHIAR NU-I AC DE COJOCUL LOR?

Să le tai de mii de ori,
Pensiile speciale,
Membrii Curții*, veghetori,
Care le socot regale,
Cum să-și taie, măi popor,
Pensiile dumnealor?
N-avem Parlament să-i pese
Că-i conflict de interese?

** Membrii Curții Constituționale a
României*

*Venim în ajutorul colegului nostru creator de „catrene” propunând forurilor competente să schimbe definiția catrenului astfel: **Aberație considerată poezie, scrisă însă, obligatoriu, de un analfabet funcțional!***

PE ARIPI DE RONDEL

RONDELUL CĂLĂTORULUI ÎN TIMP

Un călător, uitat de timp,
Gonea, mânat ca de-o smintire
Pe-un Harley, turat în neștire
Și pieptu-i, ținut de-un ghimp.

E viața-n ultim anotimp
Grăbit, spre-o ultimă-ntâlnire
Un călător, uitat de timp
Gonea, mânat ca de-o smintire.

În zori, ajunge la Olimp
Cu dorul strâns în amintire
Zâmbind, la clipa de-nflorire
Făr' de odihnă în răstimp

Un călător, uitat de timp.

Neculai Ocheană

RONDELUL TICĂLOȘILOR

Istovite târături
Trec aproape-n pielea goală.
Poartă negre-adâncituri
Pe sub ochii lor de smoală.

Pe neghiobi îi bagă-n boală,
Schimbă-n robi pe cască-guri.
Istovite târături
Trec aproape-n pielea goală.

La Montmartre e răscoală
Când, din craci făcând figuri,
Cu murdare strâmbături
Dau pe față ce-au sub poală,

Istovite târături.

Alexandru Macedonski

ALPI-niști CU CARE NE MÂNDRIM

„RARA AVIS”

Sunt și femei - și nu greșesc -
De-o să afirm în ăst catren;
Au ieftin fondul sufletesc
Dar foarte scump un fond de ten!

LA HANUL RĂZEȘILOR

La vârsta când se trec cireșii
Și floarea albă cade-n trup
Nu mă mai sperie răzeșii
Ci... ospătara-n minijup!

Ion Zaharia

FIINȚĂ DESCURCĂREATĂ

Disperată că nu poate
Să răzbată prin nevoi,
Frumușica dă din coate
Și din părțile mai moi.

Ion Bolocan

ROLUL APEI ÎN POLITICĂ

Mulți politicieni vulpoi
Purtându-și, mândri, mapele,
Vedem cum și-aranjează ploii
Mințind, de-ngheață apele.

MENIREA URNELOR

Un detaliu pun la punct:
Știu că-n urne sunt plasate
Ori cenușă de defunct
Ori speranțe înșelate.

Constantin Iurașcu-Tataia

ANUNȚ MATRIMONIAL

Frumos, deștept, caut soție,
Să nu mă ia în zeflema
Și să reziste la beție.
(Nu la a ei, ci la a mea!)

Carmen Chioinea

DIN SIBIU CU MULT UMOR

NOROCUL BOLNAVEI

Un doctor zice, consultând o babă:
„Sunt foarte grave bolile și vechi,
Iar pacienta este mult prea slabă...
Noroc că este tare... de urechi”.

„NU-ȚI BĂGA NASUL UNDE NU-ȚI FIERBE OALA”

Respect asemenea poruncă
Și nu-mi bag *nasul* căci, în viață,
Oricum, ades mi se aruncă
Lăturile pe-ntreaga față...

PARADOX?

Când nu-i cânt șefului în strună,
Rămân mereu nelămurit:
Acesta *fulgeră* și *tună*,
Dar tot el este cel... *trâsnit!*

POETUL FUSTANGIU

Ziua, bardul cochetează
Doar cu rime-mperecheate,
Însă noaptea, se distrează
Mai ales cu... *rime-late*.

POTRIVIRE DE CARACTER

Pe loc s-au înțeleș și iată
Că sunt sub pătură-mpreună,
Căci el e om... dintr-o bucată,
Iar ea e... bucățică bună.

POZIȚIA „FERMĂ” A UNUI SUBALTERN

Și-a depășit condiția
Și-n fața-atâtor șefi deștepți
El și-a impus poziția!
Era... „poziția de drepti”.

Cornel Rodean, Sibiu

GREU DE URNIT

- Bărbate, nu mai bea! zice Pompilia dând peste cap un clondir. Hai, acasă!

- De ce te grăbești, iubirea mea selenară? răspunde Hanibal ușor bâlbâit. Odată pe an e revelionul. Mai beau o bere și apoi... ne mai gândim.

- Ai mai băut o bere să te dregi matinal. Mai precis, o ladă.

- De ce exagerezi? Lada n-am băut-o. Am băut doar lichidul. Foarte curios! Mă întreb de ce n-am vizitat deloc baia.

- Ți explic eu de ce. Și te rog, nu cumva să bei din damigeana de sub masă! E timpul să plecăm acasă.

- Nu vreau acasă! protestează Hanibal. Cheful meu este în toi. Apropo, unde sunt gazdele?

- Sunt în vacanță la Poiana Brașov. Au plecat și Popeștii. Am rămas numai noi doi.

- Ce oameni, domnule! Halal ospitalitate românească! Te invită la revelion și ei pleacă de acasă. Ziceai că e o damigeană sub masă?

- Nu mai este. Am dus-o în baie. Dacă mai ai chef de vin, vezi că mai este altă damigeană pe balcon.

- N-am cum să ajung pe balcon, soarele vieții mele. Nu pot să mă ridic de pe scaun. Și tu îmi ceri samavolnic să ajung până acasă! N-ai pic de milă pentru neputința mea!

- Ba, am! Am... să sun la Pompieri să te care cu tulumba.

- Ce tulumbe, dragostea mea!? Numai tulumbe visezi. Tulumba este doar un furtun lung.

- Atunci, voi suna la Salubritate, să te care cu tomberonul.

- Bravo ție! După atâția ani de căsnicie, consideri că un poet național de talia mea județeană este un gunoi! Mulțumesc pentru apreciere și pentru că mi-ai adus damigeana de pe balcon.

- Ți-am adus-o din dragoste, bardul meu preferat. O mai bei pe asta și plecăm acasă. Revelionul s-a terminat!

- S-a terminat!? Când s-a terminat?

- Acum două săptămâni.

Hanibal cugetă cețos câteva momente uluite, după care zice împleticit, dar ferm:

- Atunci, este perfect! Din solidaritate cu frații noștri moldoveni, începem chiar acum și revelionul pe stil vechi. Cheamă-i repede și pe Popești!

Mihai Frunză, Brăila

DOAMNĂ RISIPITOARE DE EPIGRAME

AMENDAMENT

Cei din justiție se-nchină
La adevăr și la lumină,
Dar cu o mică precizare:
Credința lor e-n buzunare.

ALEGERE JUDICIOASĂ

Frumos și bine situat,
Un controlor s-a însurat
C-o divorțată, încântat
Că ia un bun verificat.

TVA

Corpul ei de vrăjitoare
E valoarea afișată,
Dar percepe taxă mare
Pe Valoarea-Adăugată.

Elis Râpeanu

DIN PĂCATELE LUMII: IMPOSTURA

UNUI IMPOSTOR

Un amic, cu dărnicie,
Te băga-n antologie
Când, de fapt, era mai logic,
În atlasul zoologic!

Apollo Bolohan

UNUI CARIERIST

Deși nu are merite în plus
Amicul meu se-nalță tot mai sus,
La fel ca paiul dus de vânt spre nori
De-avalma cu polenul de pe flori!

Tudor Măinescu

UNUI IMPOSTOR

Pe la semeni mai suspuși
Își conferă importanță...
Cum să nu deschidă uși,
Când e-atât de bun de clanță?

Giuseppe Navarra

* * *

Cu priceperea și treaba
De ne-ai lua-o înainte,
Ți se înțelege graba...
Dar te-nghesui la plăcinte!

Tudor Arghezi

MUNCĂ, NU GLUMĂ!

Tehnologul, om de bază,
În opt ore studiază
Și-ntocmește zeci de scheme
Ale... pierderii de vreme!

Sorin Beiu

CATĂRUL

E cel mai harnic animal,
Neîntrecut la dus samarul;
Dar când pretinde că e cal,
Atunci cam face pe măgarul!

Ion Grigore

IMPOSTURA

Impostura e o boală,
O obsesie ce-apasă
Pe acel ce *n-are școală*,
Însă vrea să aibă... clasă.

Corneliu Berbente

UNUI FARSOR

Te-ai rătăcit prin beciuri și unghere
Într-al culturii templu somptuos;
Se-ntâmpl-ades această neplăcere
Intraților pe ușa de din dos...

Gheorghe Stoicescu

IMPOSTURA

Pe al artei câmp surprind
Furișat un straniu vânt:
Unii sunt ce se pretind,
Alții nici măcar ce sânt.

Giuseppe Navarra

UNUI JUDECĂTOR DE INSTRUCȚIE

Și buni, și răi, și hoți
Îi *instruia* pe toți,
Dar el, cât a trăit
A fost... *neînstruit!*

Constantin Nicola

UNEI CASE DE CULTURĂ FĂRĂ ACTIVITATE

Stau cu toții la căldură,
Dormitând în mare tihnă.
Asta-i casă de cultură,
Sau o casă de odihnă?

Gabriel Teodorescu

IMPOSTURA

E o cale... ordinară
Folosită tot mai des,
De-o canalie vulgară
Să-și atingă-un interes.

Marian Dobrin

MUTAȚIE

Trăim a toamnei plinătate,
Dar îmi miroase-a impostură:
Rugina din societate
S-a transferat și la natură.

Dan Căpruciu

Selecție de Mihai Haivas

DRAGOSTEA ÎN TEXTELE FOLCLORICE

Dragostea este sentimentul cel mai deosebit care există între oameni. Poate fi exprimată înspre nepoți, fii și fiice sau jumătatea dată de soartă, cu jurământ și verighetă. Se spune că dragostea nu are vârstă și este transpusă atât în versuri nemuritoare, cât și în muzică. Folclorul românesc este un exemplu de arătare a dragostei, cum puține țări au și am ales câteva versuri, fără a nominaliza interpretii, pentru că melodiile s-au transmis din generație în generație. Să luăm de exemplu, unele din cele

mai cunoscute versuri: „*Dar-ar naiba-n tine dragoste/Că mă faci să ard ca o văpaie,/ Nu mănânc și noaptea somn/ Pentru tine dragoste bălaie!*” Vremurile s-au schimbat, să fii matale îndrăgostit, dar sănătos la minte, pentru că iubita nu e bălaie de la natură, ci oxigenată cu **Loncolor Ultra**, democrată, emancipată și intrată în spațiul Uniunii Europene înaintea României. Precis că mulți știu de durerea de inimă, de rușinea și hazul făcut de amici cu bârfele de rigoare la adresa celui care iubește. Rușinea nu mai este la modă, Internetul are foarte multe soluții, iar dacă se face un atac de cord, dau de belea cei rămași în viață, că o înmormântare din zilele noastre este mai scumpă ca o nuntă și asta dacă nu ai achiziționat spațiul de veci anticipat, la preț mare.

Menționez alte versuri din altă melodie: „*Toată lumea-mi zice lotru/ C-am furat un lemn din codru,/Dar eu lemne n-am furat!*” și apoi menționează că doar o singură scândură, din care să-i facă mândruței un pat. Fiecare vers se repetă, pentru a convinge pe toată lumea că vrea să încerce să vadă cum este însurat. Și aici bărbatul „o dă în bară” că nu vād nici o reprezentantă a sexului frumos, să accepte acel pat, când poate să aibă: vilă, mașină, bijuterii și cont în bancă. Dacă tot se găsește la fel ca în zilele noastre, să accepte o mândruță patul fără căsătorie, iar lui nu-i mai place de ea și îi fug ochii după alta după o anumită perioadă, nu o să-i dea nici patul, pentru că partajul este exclus, fără actul de căsătorie. Dragostea cea mai periculoasă este la o anumită vârstă, când îți ia Creatorul mințile și ai noroc, dacă ești credincios ortodox, tot El te aduce cu picioarele pe pământ sau sub pământ, că nu știi ce soartă te așteaptă. Așadar, dragostea trebuie să fie sinceră indiferent de vârstă sau sex, iar în patrimoniul nostru folcloric mai sunt foarte multe exemple de comparat cu democrația și tehnica modernă ce le avem.

Viorica Găinariu-Tazlău, Baia Mare

UN COLEG DISCRET

ÎNCURCĂTURĂ

Inspectorul cel nou arată
A fi un tip destul de dur,
Că n-are mamă, n-are tată
Și-atunci de cine să-l injur?

PERSEVERENȚĂ

Chiar cei cu rezistența în declin
Și cu vederi din ce în ce mai slabe,
Găsesc un fir de adevăr în vin,
Pe care îl despică-n patru... labe.

MODĂ

Inteligența și prostia ȣes
În mod egal o pânză pe planetă;
Prostia se-ntâlnește mult mai des
Fiindcă niciodată nu-i discretă.

IAR

Cu sufletul aprins
De ochi strălucitori,
Rămân burlac convins
De nu știu câte ori!

Vasile Tîl Blîdaru, Buzău

MAGUL DIN LIVEZILE NORDULUI

PARAZIȚII NAȚIEI

Ca și valurile mării
Te izbesc prea reci fiori,
Când tot vezi, pe trupul țării,
Foarte multe lipitori!

OAMENII

Vor exploda întâi puțin
Și vor ieși din băătăură,
Când se vor umple, în declin
C-un dens precipitat de ură.

ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

Scumpii noștri fotbaliști
Cred că-s turnuri peste zări,
Sunt chiar profesioniști...
Însă numai la... ratări!

STALIN ȘI PUTIN

Amândoi ne-au fost sortiți,
Ca tirani cu gând hain;
Cu făină plămădiți
Dintr-un sac de-otravă plin.

OM ȘI NATURĂ

Râul vieții azi tot crește
Într-un pom reînflorit:
Eul-om se tot mărește
Dacă-i reîmpădurit.

MUȚI TINERI DE AZI

Își probează isteria,
Muzică, „mâncând” din sticksuri
Și-și încarcă bateria
Cea din creier... cu nimicuri!

PUTIN

Spre apus și miazăzi
El, păcate nu prea are,
Tot mai drac e zi de zi
Doldora de... perptrare.

OFENSIVA TATUAJELOR LA OAMENI

Fibra-i slabă, de nuiele,
Spirite-n derivă și subțiri,
Cu noroi mângos pe piele
Și pe suflet, dar și pe simțiri.

PENSILE SPECIALE

Zi de zi forțată-i clanța,
Dar privind prin ochi de ac,
Vezi cum pleacă și speranța
Ca și fumul pe ogeac!

SPERANȚE, SPERANȚE

Plecă și **Stalin**, dar și **Mao** -
Uitat e imnul Bella Ciao -
Mai este mult, mai e puțin...
Pân`va pleca chiar și **Putin**?!

OMUL

Nu mai e demult un mitic,
Timpu-și pierde pe peron...
E ca struțul cel politic:
O lichea și fanfaron.

FURTUNI PESTE ȚARĂ

Necazul fierbe tare-n noi,
Pericol pentru-a noastră fire,
Cad peste țară dure ploii:
Indiferență, nesimțire!

VULPOIUL PUTIN

Își arată cu greu haina,
Mai tot timpul e pe cal...
Europa și Ucraina
Sunt pe post de cașcaval.

Constantin Profir

POVESTE IEȘEANĂ

La Iași, unde se coace bine via,
Trăia de mult un tânăr cărturar
Ce-și stăpânea învățul bine, dar
Nu-și prea putuse stăpâni beția.

Căzuse Iașul rău de tot. Prostia
Și insolența unui veac ignar
În târgul vechi și universitar
Își disputau atotputernicia.

Deci tânărul s-a pus pe băutură
Smintindu-se de tot. Și-acum înjură
Că neprielnic i-ar fi fost veleatul.

C-a fost bețiv, în cor nebunii spun,
Cel ce-și bău și banii și ficatul,
Iar toți bețivii spun c-a fost nebun.

Al. O. Teodoreanu (Păstorel)

*Cumplită metodă medievală de tortură a
creștinilor de către musulmani*

PAPA FRANCISC DESPRE UMOR

*Pentru Papa Francisc, „ironia este un medicament nu numai pentru a-i ușura și a-i lumina pe ceilalți, ci și pentru sine însuși”.

*„Autoironia este un instrument puternic pentru a depăși tentația narcisismului”, spunea el. „Cel mai bun sfat atunci când te confrunți cu o oglindă, este întotdeauna să râzi de tine însuși. Ne face bine”, adăuga acesta.

*Un creștin trist este în cele din urmă un trist creștin. Papa Francisc se numea pe el însuși: Bufonul lui Dumnezeu

*Narcisiștii se privesc mereu în oglindă, se machiază, se privesc iar, dar cel mai bun sfat e ca în fața oglinzii să râdem întotdeauna de noi înșine. Ne va face bine. Va confirma vechiul proverb chinezesc care spune că există doar doi oameni perfecți: unul este mort, iar celălalt nu s-a născut!

* A ști să râzi de tine însuși este condiția pentru a nu cădea în ridicol, iar din ridicol nu există cale de întoarcere. Dacă vrei să te asiguri că ceilalți nu vor râde mâine de tine, râzi tu azi!

* ...Paradisul trebuie să fie un loc unde se râde cu poftă și unde vor poposi cei care au scăpat de iadul lipsei de umor și purgatoriul seriozității.

* ... Dacă poți să zâmbești din cauza unui lucru, poți să-l și schimbi!

* ... Zâmbetul dărâmă bariere, creează legături, aspiră să aducă împreună realități diferite, uneori chiar opuse. Și cum râsul este molipsitor, el devine cu ușurință un fel de liant social.

Booklook nr. 78 pg. 58

SĂ NE AMINTIM

INTROSPECȚIE

Conform unei lucrări pe care-a scos-o
Acum un secol și ceva Lombroso,
Coroborat cu studii mai recente
Ale lui Brown, Giulio Vicente,
Savanții ruși Markov, Kasparian
Și chiar românul Romulus Baban,
Copiii, prin ce spun ei, nota bene,
Vădesc preocupări cotidiene
Ce pot semnifica un cert izvor
De aptitudini pentru viitor.
Dar, hai să dăm exemple: vasăzică,
Băiatul dumitale, Pompilică,
De când îl scoli în zori, ca la cazarmă
Și până noaptea, când îl bați s-adoarmă
Îți turuie întruna de muschete,
De săbii, flinte, tunuri, baionete,
Șrapnele, tancuri, gloanțe, de trasoare...
Te-ntrebi ce carieră, prin urmare
Va-mbrățișa ? În asta recunoști
Că va ajunge comandant de oști!

Ori fiică-ta, Mioara, care nu-și
Ascunde râvna ei pentru păpuși
Și toată ziulica nu vorbește
Decât de rochițele și, firește,
Măsoară, taie, coase, le probează,
Le mai lungeste sau le mai scurtează,
Ea ce va fi ?
Mergând pe-aceeași pistă
Va fi prezentatoare ori stilistă.
Copilul ce-ți vorbește de semnale,
De gări, tampoane, trenuri personale,
Ce crezi că va ajunge ? Cheferist!
Sau -și mai sigur- medic navetist!
Cu trei exemple edificatoare,
Luate absolut la întâmplare
V-am sugerat, pentru cei mici, un drum
Ce se-ntrevede încă de pe-acum,
De-a le ghici chemarea, aprioric,
Introspectând bagajul lor retoric...
A! vă-ntrebați ce va ajunge-al meu?
Bazându-mă pe-același procedeu
Ce stabilește-o certă legătură
Cu vorbele ce-i pot ieși din gură,
Am argumente care stau zălog
Că fiul meu va fi ginecolog!

George Petrone

SLALOM PRINTRE EPIGRAMIȘTI

EPIGRAMA

Epigrama-i doctorie
Cu efecte felurite,
Dr. Elis o prescrie,
Însă nimeni n-o înghite.

DE VALENTINE'S DAY

De ziua asta, "lover's day!",
Încununată cu lumini,
Aș îmbrăca-o-n ghiocci,
Dar nu găsesc din cei cu spini.

Florian Abel

ECONOMIE "CA PE ROATE"

Traiful nostru-i o povară,
Carul țării merge lent;
Caii trag din greu pe-afară,
Boii rag în parlament.

POLITICALE

Urmărind acești tribuni,
Îți înăbuși un căscat
Și te-ntrebi: e bal mascat,
Ori spitalul de nebuni?

Violeta Urdă

RONDELURI PARATE DE SORIN

O EPIGRAMĂ, FĂRĂ MUZE, MOARE!

O epigramă, fără muze, moare,
Iar lumea-ar fi în pană de idei,
De nu ar fi vecina de la trei,
Colege de birou și văduvioare...

Ar trebui să te apuci să bei,
E greu să n-ai amante, secretare...
O epigramă, fără muze, moare
Și lumea-ar fi în pană de idei.

De n-ai sări pârleazul pe răcoare,
Ar fi cam tristă viața de holtei,
Căci fără fete, numai în cercei
Și blonde, cu doi metri de picioare,

O epigramă, fără muze, moare!

Valentin David

O EPIGRAMĂ, FĂRĂ DAVID, MOARE...

O epigramă, fără David, moare,
Dar de te-ajută tipa de la trei —
Ce ni se pare, c-ar avea idei —
Posibil e s-o pună pe picioare.

Nici un Cotnar nu folosește, oricât bei,
Și nici un turț de Orăștie, chiar de-i tare...
O epigramă, fără David, moare,
De nu te-ajută tipa de la trei.

Deci când se lasă seara, pe răcoare,
Te consolezi, ca orișice holtei,
Cu fetele rămase în cercei,
Și foc nestins stârnit între picioare.

Căci fără David, epigrama moare...

Sorin Finchelstein

RONDELUL TOAMNEI POETULUI

Mă-nebunește toamna asta
Când în grădini mor trandafiri
Și o iubită, ca năpasta,
Plecă spre alte năluciri.

Molanul doar îmi dă porniri
Căci cu rachiul am spus: basta!
Mă-nebunește toamna asta
Când în grădini mor trandafiri...

În proză plâng, nu ca Iocasta
Blocând poetice porniri
Nu pot să-mi onorez nici casta!
Cu crize și șomaj, scumpiri,

Mă-nebunește toamna asta!

Mihai Batog-Bujeniță

RONDELUL TOAMNEI TRISTE

În tindă, toamna tristă geme,
Spinări de nori zbicesc pe cer;
Poetul, panicard, se teme
Că bruma dă-n calorifer.

Scriind pe limba lui *Mein Herr*,
Pe litere presară treme;
În tindă, toamna tristă geme,
Spinări de nori zbicesc pe cer...

În stilul lui Apollinaire,
Încearcă varii stratageme
Să-ncarce cu livrești foneme
Spinarea unui dromader...

În tindă, toamna tristă geme...

Sorin Finchelstein

STRĂJER LA CURTEA REGINEI METAFORA

PROSTITUATELE

Exponente ale jalei
Mișună cerșind un "os",
Pe centura capitalei,
Uneori chiar și mai jos.

CONVINGERE

Susțin o teză ce consacră,
Că fiecare om normal
E criminal potențial
Când are lângă el o soacră.

Vasile Tîl Blidaru, Buzău

STIHURI MUSCELENE

FORMA ȘI FONDUL

Un leu de viță-aleasă - chiar regele-n persoană,
Acela care poartă pe fruntea sa coroană -
Avea un fiu năstrușnic, ce foarte des, rebel,
Pleca hai-hui de-acasă, el, singur-singurel
Și hoinărea prin codru o oră, două, trei,
Necunoscut de nimeni, nici de supușii lei.
Și iată că odată la joc s-a antrenat

Cu fiul unui castor de-acolo, din regat.
Și s-au jucat mijita prin pomi, pe sub liane,
Că nu aveau nici regii pe vremuri telefoane,
Nici radio, nici laptop, nici alte aparate
Cum sunt acum în lume, așa sofisticate.
Plăcându-i mult odrasla de castor, mai săracă,
Și-au dat iar întâlnire a doua zi, la joacă
Și tot așa-mpreună în codru-au fost mereu
Și micul pui de castor și micul pui de leu.
Dar iată că odată, cu-o liotă de prinți,
L-a însoțit rebelul acela pe părinți
La o serbare-n codru, la o activitate
Ce le creștea nivelul de popularitate.
Abia atunci puiuțul acela mai sărman
A înțeles cu cine sărise pe tăpșan,
Cu cine se jucase pitita prin frunziș
Și cine către seară fugea de el, furis.
Acum, în haine fine și-așa-mpopoțonat,
Părea nu fiu de rege, ci, fiu de împărat.
Întâia lui pornire a fost să-ngenuncheze,
Cu plecăciuni și alte onoruri să-l flateze,
Apoi și-a zis: – Odrasla o fi nobiliară,
Dar și un fiu de rege, de fapt, e tot o fiară,
Zadarnic dă din coadă și se fălește. Când
Era fără coroană, părea un leu de rând!
Și chiar de strălucește în straie ca un astru,
Eu tot nu cred că are vreun rege sânge-albastru.
Cu-atâtea slugi la spate și-atâta etichetă,
Ar fi cocon la curte și o marionetă.
Și, fără mari onoruri, dar cu destul bun-simț,
Făcându-i loc să treacă, l-a salutat pe prinț...
Fiind acestea spuse, mai iată o MORALĂ
Ce vrea să demonstreze că aparența-nșală:
De n-ar avea coroana pe fruntea sa, oricând,
Și regii se confundă cu orice om de rând...

Maria Chirtoacă

ȘI CÂTE CEVA DESPRE GAZEL

Poezie cu formă fixă alcătuită din distihuri și care de obicei cântă dragostea și vinul. Care poate fi definită ca o poezie lirică în distihuri, ale căror monorime sunt dispuse astfel: versurile primului distih rimează între ele, rima păstrându-se în al doilea vers al celorlalte distihuri.

ȚUICA

Vorba veche vrea să spună
Ce mult o să te dispună

Țuica de este bătrână
Și femeia când e jună.

Cere țuica de mâncare,
Mâncarea... o țuică bună.

Lângă o slănă mai grasă
Țuica este oportună.

E-obținută-n alambicuri
După rețeta străbună.

Crudă, fiartă e un brand,
Faima ei n-o să apună.

E sămânță de vorbire
Băutorii când se-adună.

Beau țuică la bar cu țoiul,
Soața fulgeră și tună,

Când beau doar cu ea acasă,
Mă sărută și se-mbună.

Țuica-i un motiv de harță,
Dar ne ține împreună.

Gin, coniac, vodcă, mastică,
Toate vor să se impună,

Dar în veci n-o să dispară...
Țuica noastră cea de prună.

Constantin Bidulescu

GAZEL CU AROMĂ DE PRUNĂ

Tot țuica noastră cea de prună
E băutura cea mai bună.

O țuică tare și-aromată
Te liniștește și te-mbună.

Nu vreau nici țapi, nu vreau nici halbe,
La bere, setea mea-i imună.

Că vinu-i cel mai bun, va zice
Viticultorul, cu ranchiună.

Cu vodcă, whisky sau tequila,
Nu reușești să-mi cânti în strună.

Iar toamna, lângă alambicuri,
Amicii mei când se adună,

La cer aroma se ridică
Și bem cu sfinții împreună,

Ar vrea, gazelul despre prune,
Chiar și Coșbuc să îl compună.

Dan Norea

D-ALE EPIGRAMIȘTILOR

DE VALENTINE'S DAY

De ziua asta, "lover's day!",
Încununată cu lumini,
Aș îmbrăca-o-n ghiocei,
Dar nu găsesc din cei cu spini.

Florian Abel

LUPTA ANTICORUPȚIE

Corupția, în toată țara,
Se pedepsește-atât de dur,
Încât se simt corupții, vara,
Cu sula-n Coasta... de Azur!

Constantin Manea

Bâlciuri nu mai sunt, muzee ale ororilor nici atât, deci unde să se mai adune și bieții oameni!?

Lucrez numai și numai pentru bunăstarea poporului!

Alchimist autohton instruind un ucenic
pasionat de cunoaștere